

SV

SV

SV

EUROPEISKA KOMMISSIONEN

Bryssel den 12.7.2010
KOM(2010)368 slutlig

2010/0207 (COD)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV .../.../EU

om insättningsgarantisystem [omarbetning]

KOM(2010) 369
SEK(2010)835
SEK(2010)834

MOTIVERING

1. BAKGRUND

Ingen bank, vare sig den har starka finanser eller befinner sig i trångmål, har tillräckligt med likvida medel för att kunna betala ut alla eller en betydande del av insättningarna på en och samma gång. Därför är banker känsliga för risken för uttagsanstormningar om insättarna tror att deras pengar inte är säkra och försöker ta ut alla sina insättningar samtidigt. Detta kan allvarligt påverka hela ekonomin. Om en bank trots omfattande tillsyn måste stängas erhåller insättarna ersättning från det relevanta insättningsgarantisystemet upp till ett visst tak (täckningsnivån) varigenom insättarnas behov tillgodoses. Insättningsgarantisystemen besparar också insättarna från långdragna konkursförfaranden som ofta resulterar i en utdelning i en konkurs som enbart utgör en bråkdel av det ursprungliga kravet.

Efter det att kommissionens meddelande från 2006 om översyn av direktiv 94/19/EG om system för garanti av insättningar¹ publicerats, visade händelserna under 2007 och 2008 att det nuvarande fragmenterade insättningsgarantisystemet inte har uppfyllt målen i direktiv 94/19/EG när det gäller att bevara insättarnas förtroende och den ekonomiska stabiliteten i ekonomiska kristider. Dagens cirka 40 olika insättningsgarantisystem i EU som ger olika grupper av insättare och insättningar täckning upp till olika täckningsnivåer ålägger bankerna olika finansiella skyldigheter och begränsar därför fördelarna av den inre marknaden för banker och insättare. I tider av finansiell kris har det dessutom visat sig att systemen varit underfinansierade.

Den 7 oktober 2008 beslutade Europeiska unionens råd att tilltron till den finansiella sektorn måste återskapas och uppmanade därför kommissionen till att ta fram ett lämpligt förslag för att främja konvergensen mellan insättningsgarantisystemen. Detta ledde till att direktiv 2009/14/EG² antogs. Eftersom man var tvungen att slutföra förhandlingarna snabbt och alla frågor därför inte kunde lösas blev detta direktiv enbart en nödlösning för att upprätthålla insättarnas tilltro framför allt genom att öka täckningsnivån från 20 000 euro till 100 000 euro fram till slutet av 2010. Direktiv 2009/14/EG innehåller därför en klausul om att alla aspekter av direktivet senare ska ses över. Behovet av att stärka insättningsgarantisystemen genom lämpliga lagstiftningsförslag betonades även i kommissionen meddelande av den 4 mars 2009 *Främja återhämtning i Europa*³

De viktigaste punkterna i detta förslag är följande:

- Förenkling och harmonisering, framför allt vad gäller garantins omfattning och formerna för utbetalningen.
- Ytterligare förkortade tidsfrister för återbetalning av insättningar och bättre tillgång för insättningsgarantisystem till information om deras deltagare (dvs. bankerna).
- Sunda och tillförlitliga insättningsgarantisystem med tillfredsställande finansiering.

¹ KOM(2006) 729.

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/14/EG av den 11 mars 2009 om ändring av direktiv 94/19/EG om system för garanti av insättningar, vad gäller täckningsnivån och utbetalningsfristen (EUT L 68, 13.3.2009, s. 3).

³ KOM(2009) 114, s. 4.

- Möjlighet till att insättningsgarantisystemen kan ge varandra lån dvs. en låntagningsfacilitet som kan användas under vissa omständigheter.

De aspekter av översynen, som enligt kommissionens uppfattning inte (eller ännu inte) bör omfattas av lagstiftning fastställs i den rapport som åtföljer förslaget. Rapporten och förslaget ingår i ett paket om garantisystem i finanssektorn och omfattar också en översyn av insättningsgarantisystemen (direktiv 97/9/EG) och en vitbok om försäkringsgarantisystem.

2. SAMRÅD MED BERÖRA PARTER OCH EXTERNA EXPERTER

Ett offentligt samråd hölls den 29 maj–27 juli 2009. Samtliga 104 bidrag och en sammanfattande rapport publicerades i augusti 2009⁴ och de berörda parternas synpunkter beaktades på det stora hela taget. Fyra frågor togs upp av många svarande (huvudsakligen banker och deras sammanslutningar, konsumenter och deras sammanslutningar, medlemsstater och insättningsgarantisystem) och kräver därför särskild uppmärksamhet:

- Praktiskt taget alla svarande ställde sig positiva till en förenkling och harmonisering av kriterierna för när insättare ska vara ersättningsberättigade. Detta har beaktats.
- En klar majoritet av de svarande var emot att ytterligare förkorta tidsfristen för utbetalningar. Många ansåg att tillämpningen av den nya tidsfristen på 4–6 veckor som fastställs i direktiv 2009/14/EG först bör utvärderas innan man går vidare med en ytterligare förkortning av tidsfristen. Kommissionen vidhåller dock att den nuvarande tidsfristen är för lång för att förhindra uttagsanstormningar och för att täcka insättarnas finansiella behov. En klar majoritet av de svarande ansåg att det är lämpligt att involvera insättningsgarantisystemen på ett tidigt stadium när det finns risk för att systemet måste utlösas. Detta ansågs som väsentligt för att sätta en kortare utbetalningsfrist och återspeglas i förslaget.
- De flesta svarande ställde sig positiva till system med förhandsfinansiering och riskbaserade avgifter till insättningsgarantisystemen. Detta har beaktats.
- Åsikterna går isär om huruvida ömsesidiga garantisystem ska omfattas av direktivet. Det finns system som skyddar själva kreditinstitutet och som i synnerhet säkerställer dess likviditet och solvens. Sådana system ger ett annat skydd för insättare jämfört med det skydd som ges genom ett insättningsgarantisystem. Om en bank tack vare stöd från ett ömsesidigt system förhindras från att gå i konkurs och dess tjänster tillhandahålls fortlöpande är det inte nödvändigt att ersätta insättarna. Ett insättningsgarantisystem tas däremot enbart i anspråk om en bank går i konkurs. Den stabiliserande funktion som de ömsesidiga systemen har ändras dock inte genom det aktuella förslaget. Insättarnas ställning förbättras dock genom att de nu kommer att ha fordringar på dessa system om de inte kan förhindra att en deltagare i systemet går i konkurs.

Extern expertis har anlitats för att utarbeta detta förslag. I mars 2009 anordnades ett informellt rundabordsmöte med experter⁵. Medlemsstaterna tillhandahöll expertis vid de tre mötena i arbetsgruppen för insättningsgarantisystem som hölls i juni och november 2009 samt i februari 2010. Kommissionens gemensamma forskningscentrum har lagt fram rapporter om

⁴ Se http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2009/deposit_guarantee_schemes_en.htm.

⁵ Se http://ec.europa.eu/internal_market/bank/guarantee/index_en.htm#roundtable.

insättargarantin (2005), eventuell harmonisering av finansieringsmekanismer (2006 och 2007), effektiviteten i system för garanti av insättningar (2008) och möjliga modeller för införande av riskbaserade avgifter i EU (2008 och 2009)⁶. Detta arbete har understötts av European Forum of Deposit Insurers (EFDI), som under 2008 gjorde en slutgiltig sammanställning av ett flertal rapporter om specifika frågor⁷. Detta arbete har beaktats vid utarbetandet av det aktuella förslaget. Även ECB var starkt involverad i förberedelsearbetet av detta förslag.

3. KONSEKVENSANALYS

Ett direktiv om ändring av nuvarande direktiv utgör det lämpligaste instrumentet. Kommissionen är medveten om de kumulativa effekterna av nuvarande och framtida lagstiftningsförslag som rör banksektorn.

3.1. Rekommenderade alternativ

Sammanlagt utvärderades mer än 70 olika alternativ. De alternativ som man främst rekommenderar är följande:

- Förenkla och harmonisera garantins omfattning.
- Reducera tidsfristen för utbetalning till sju dagar.
- Upphöra med att kvitta insättares skulder mot deras fordringar.
- Införa ett formulär för information som ska undertecknas av insättaren samt obligatorisk hänvisning till insättningsgarantisystem i kontoutdrag och reklam.
- Harmonisera synen på finansieringen av insättningsgarantisystem.
- Fastställa en målnivå för de medel som insättningsgarantisystem ska ha tillgängliga.
- Fastställa andelarna för avgifter som ska betalas på förhand och avgifter som betalas i efterhand till insättningsgarantisystem.
- Införa riskbaserade inslag för bankavgifter till insättningsgarantisystem.
- Begränsa användningen av medel från insättningsgarantisystem för mer omfattande bankavvecklingsändamål som är till fördel för alla bankens fordringsägare.
- Låta värdmedlemstaten för insättningsgarantisystemet fungera som gemensam kontaktpunkt för insättare hos filialer i andra medlemsstater.

3.2. Sociala konsekvenser

Enligt förslaget kommer en insättare i samband med en bankkonkurs att inom sju kalenderdagar ersättas med upp till 100 000 euro från ett insättningsgarantisystem. Detta

⁶ Samtliga rapporter kan laddas ned via http://ec.europa.eu/internal_market/bank/guarantee/index_en.htm#roundtable.

⁷ De aktuella rapporterna som publicerades av EFDI i maj 2008 finns tillgängliga på www.efdi.eu.

innebär att insatser från sociala trygghetssystem knappast kommer att bli nödvändiga. Konsekvensanalysen finns tillgänglig på http://ec.europa.eu/internal_market/bank/guarantee/index_en.htm. En sammanfattning bifogas detta förslag.

3.3. Administrativ börda

Förslaget kommer inte att medföra någon större administrativ börda. Kriterierna för när insättare ska vara ersättningsberättigade förenklas. Konsekvensanalysen innehåller ytterligare information.

4. UPPFÖLJNING OCH UTVÄRDERING

Eftersom bankkonkurser är oförutsebara och undviks om möjligt är det inte möjligt att kontinuerligt följa upp det sätt på vilket insättningsgarantisystem fungerar i samband med en verklig bankkonkurs. Regelbundna stresstester bör dock utföras på insättningsgarantisystem för att kontrollera om de kan leva upp till de krav som fastställs i lagstiftningen, åtminstone i ett övningsscenario. Testerna bör ingå i en kollegial utvärdering som European Forum of Deposit Insurers (EFDI)⁸ och Europeiska bankmyndigheten utför.

5. FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

Ett direktiv om ändring av nuvarande direktiv utgör det lämpligaste instrumentet. Eftersom direktiv 2009/14/EG om ändring av direktiv 94/19/EG inte fullt ut tillämpats bör båda direktiven konsolideras och ändras genom en omarbetning.

Direktiv 94/19/EG utgör ett viktigt instrument för genomförandet av den inre marknaden både när det gäller etableringsfriheten och friheten att tillhandahålla tjänster vad avser kreditinstitut. Den rättsliga grunden utgörs således av artikel 57.2 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen som ersatts med artikel 53.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF). Jämförd med artikel 54.1 föreskrivs det i artikel 53 i FEUF i samband med en bankkonkurs att direktiv kan utfärdas avseende bestämmelser om att starta och driva verksamhet i företag som exempelvis kreditinstitut. Detta förslag grundar sig därför på artikel 53.1 i FEUF. Alla delar i detta förslag tjänar detta syfte och medverkar till det.

I enlighet med principerna om subsidiaritet och proportionalitet som fastställs i artikel 5 i FEUF kan målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna och kan därför bättre tillgodoses på EU-nivå. Bestämmelserna går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå de uppställda målen. Enbart EU-åtgärder kan säkerställa att kreditinstitut som bedriver verksamhet i mer än en medlemsstat omfattas av likvärdiga krav för insättningsgarantisystem. Därmed kan man skapa lika spelregler, undvika omotiverade kostnader för att uppfylla olika krav för gränsöverskridande verksamhet och främja ytterligare integration på EU-marknaden. EU-åtgärder tillgodoser även en hög nivå av finansiell stabilitet i EU. I synnerhet kan inte harmoniserad täckningsnivå och harmoniserade tidsfrister för utbetalningar i tillräcklig utsträckning uppnås av medlemsstaterna eftersom det innebär att ett stort antal regler ska anpassas enligt olika medlemsstaters rättssystem. Detta

⁸ Se www.efdi.eu.

kan således bättre uppnås på EU-nivå, vilket har bekräftats i befintliga direktiv om insättningsgarantisystem⁹.

6. BUDGETKONSEKVENSER

Förlaget inverkar inte på EU:s budget.

7. NÄRMARE REDOGÖRELSE FÖR FÖRSLAGET

Omarbetningen ger direktivet en bättre och mer heltäckande struktur. Många föråldrade hänvisningar har ändrats. Artikelrubrikerna gör det mer lättläst. Artiklar om direktivets användningsområde och ett antal nya definitioner gör det mer lättbegripligt. I direktivet beskrivs först grunddragen i insättningsgarantisystemen och därefter fastställs täckningsnivåerna. Artiklar om utbetalning åtföljs av bestämmelser om finansiering och om den information som ska tillhandahållas insättarna.

7.1. Tillämpningsområde, definitioner och tillsyn (artiklarna 1–3)

Direktivet omfattar nu samtliga kreditinstitut och alla system utan åtskillnad. Alla banker måste ansluta sig till ett insättningsgarantisystem. Ingen tillåts stå utanför. Detta innebär att insättare alltid har en fordran på ett system och att alla system måste ha en sund finansiering.

Ömsesidiga garantisystem skyddar insättaren genom att skydda själva kreditinstitutet (se kapitel 2). Eftersom alla banker nu måste ansluta sig till ett insättningsgarantisystem kan ömsesidiga garantisystem godkännas som insättningsgarantisystem och måste i så fall uppfylla bestämmelserna i direktiv 2006/48/EG för att vara förenliga med EU-lagstiftningen. Alternativt kan ömsesidiga system och insättningsgarantisystem upprättas separat. I det senare fallet kan faktumet att en bank deltar i båda typer av system och den ytterligare säkerhet som ett ömsesidigt/gemensamt system ger, beaktas när avgifterna till insättningsgarantisystemet fastställs.

Insättningar definieras nu på ett tydligare sätt. Enbart helt återbetalningsbara instrument betraktas som insättningar – inga strukturerade produkter, bankcertifikat eller obligationer. Detta förhindrar att insättningsgarantisystem tar oförutsebara risker när de investerar i produkter.

Alla insättningsgarantisystem underkastas numera kontinuerlig tillsyn och måste regelbundet utföra stresstester av sina system. Insättningsgarantisystem har nu rätt att erhålla information från banker på ett tidigt stadium för att möjliggöra snabb utbetalning. Medlemsstaterna tillåts nu uttryckligen att slå samman sina insättningsgarantisystem. Kreditinstitut måste nu ges en månads, i stället tolv månaders, varsel innan de kan uteslutas ur ett insättningsgarantisystem.

7.2. Kriterier för ersättningsberättigande och fastställande av återbetalningsbart belopp (artiklarna 4–6)

Insättarnas rättigheter i fråga om ersättning har förenklats och harmoniserats. De flesta frivilliga undantag har blivit obligatoriska framför allt undantag för alla slags myndigheter

⁹ Skäl 17 i direktiv 2009/14/EG och (onummerade) skäl i direktiv 94/19/EG.

och finansiella inrättningar. Insättningar som inte är i EU-valutor omfattas emellertid av lagstiftningen och detta gäller även för insättningar av icke-finansiella företag.

Täckningsnivån på 100 000 euro (som ska genomföras i slutet av 2010 enligt direktiv 2009/14/EG) har inte ändrats. Medlemsstater kan dock besluta att täcka insättningar som härrör från fastighetstransaktioner och insättningar som är förknippade med vissa livssituationer över gränsen på 100 000 euro, förutsatt att täckningen är begränsad till 12 månader.

Det föreskrivs nu att räntor som förfallit till betalning men som inte betalats ut vid en konkurs måste återbetalas förutsatt att täckningsnivån inte överskrids. Insättare ska nu betalas i den valuta i vilket kontot fördes. Det är inte längre tillåtet att kvitta insättares åtaganden när ett kreditinstitut går i konkurs.

7.3. Återbetalning (artiklarna 7 och 8)

Insättningsgarantisystemen måste nu ersätta insättaren inom en vecka. Insättarna behöver inte göra någon ansökan. All information som tillhandahålls måste vara på den medlemsstats officiella språk i vars land insättningen är gjord. Enligt direktivet kan insättares icke godkända eller obetalda fordringar mot insättningsgarantisystemet enbart preskriberas om insättningsgarantisystemets fordringar i samband med likvidationen eller omstruktureringen preskriberas.

För att kunna respektera denna korta tidsfrist är de behöriga myndigheterna skyldiga att automatiskt informera insättningsgarantisystemen om en sannolikt förestående bankkonkurs. Insättningsgarantisystemen måste dessutom utväxla information om insättare både i medlemsstaterna och över gränserna oaktat eventuella sekretessbestämmelser. Kreditinstitut måste också när som helst kunna vara i stånd att betala ut en insättares sammanlagda insättningar ("single customer view").

7.4. Finansiering av insättningsgarantisystem och utlåning mellan insättningsgarantisystem (artiklarna 9–10)

Genom direktivet säkerställs det att insättningsgarantisystemens tillgängliga finansiella medel står i proportion till deras potentiella skulder. Dessa finansiella medel är skyddade mot eventuella förluster genom investeringsbegränsningar liknande de som gäller för institut för elektroniska pengar enligt artikel 7 direktiv 2009/110/EG¹⁰ och för fondföretag enligt artikel 52 i direktiv 2009/64/EG¹¹ varvid hänsyn tas till nödvändigheten av lägre risk och högre likviditet. Insättningsgarantisystemen finansieras i följande steg:

För att säkerställa att det finns tillräckliga medel måste insättningsgarantisystemen i ett första steg ha över 1,5 % av de ersättningsberättigade insättningarna tillgängliga efter en övergångsperiod på 10 år (den så kallade målnivån). Om det i samband med en bankkonkurs

¹⁰ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/110/EG av den 16 september 2009 om rätten att starta och driva affärsverksamhet i institut för elektroniska pengar samt om tillsyn av sådan verksamhet, om ändring av direktiven 2005/60/EG och 2006/48/EG och om upphävande av direktiv 2000/46/EG (EUT L 267, 10.10.2009, s.7).

¹¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag). (Text av betydelse för EES), (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

visar sig att dessa finansiella medel inte är tillräckliga ska man gå vidare till andra och tredje stegen.

Det andra steget innebär att banker måste vid behov betala extra avgifter (avgifter i efterhand) på upp till 0,5 % av de ersättningsberättigade insättningarna. (Om en sådan avgift skulle medföra att en bank hotas kan den på enskild basis beviljas undantag av behöriga myndigheter). Således kommer förhandsfinansiering att utgöra 75 % av insättningsgarantisystemens finansiering och avgifter i efterhand 25 % av finansieringen.

Det tredje steget, ömsesidig utlåning, gör det möjligt för ett insättningsgarantisystem att vid behov låna från alla andra insättningsgarantisystem inom EU. I en nödsituation måste de alla sammantagna med kort varsel låna ut till insättningsgarantisystemet maximalt 0,5 % av dess ersättningsberättigade insättningar i proportion till de ersättningsberättigade insättningarna i varje land. Lånet måste betalas tillbaka inom fem år och nya avgifter till insättningsgarantisystemet måste tas ut för att betala tillbaka lånet. För att säkerställa återbetalningen har de utlånande insättningsgarantisystemen rätt att ställa fordran för insättarens räkning på det kreditinstitut som gått omkull. Dessa fordringar kommer att prioriteras vid ett likvidationsförfarande avseende det kreditinstitut vars konkurs tömt det långtagande insättningsgarantisystemet.

Som ett fjärde och sista steg för att förhindra att skattebetalarna tvingas träda in måste insättningsgarantisystemen förfoga över alternativa finansieringsmöjligheter. Dessa måste vara i överensstämmelse med artikel 123 i FEUF-fördraget som förbjuder finansiering genom sedelpressar.

Denna fyrstegsmekanism kommer att vara verksam först om 10 år. För att anpassa målnivån till systemens potentiella åtaganden justeras den på grundval av de insättningar som ska vara täckta (det vill säga med beaktande av täckningsnivån) utan att därför minska skyddsnivån.

Insättningsgarantisystemets tillgångar ska huvudsakligen användas för att återbetala insättare. Detta utesluter dock inte att de kan användas i samband med en bankavveckling i enlighet med bestämmelserna om statligt stöd. För att förhindra att medel går till en banks oförsäkrade fordringsägare måste en sådan användning av medlen begränsas till det belopp som skulle ha erfordrats för att ersätta de täckta insättningarna. Eftersom bankavveckling och utbetalningar tjänar olika syften bör de tillgångar som insättningsgarantisystem förfogar över för dessa syften skyddas när man bygger upp medlen till målnivån för att säkerställa att det inte läggs några hinder i vägen för den primära funktion som insättningsgarantisystemen har, nämligen återbetalning av insättningar. Detta inverkar dock inte på eventuell framtida kommissionspolicy i fråga om avvecklingsfonder.

7.5. Riskbaserade avgifter till insättningsgarantisystem (artikel 11 och bilaga I och II).

Avgifter från kreditinstitut till insättningsgarantisystem måste beräknas på ett harmoniserat sätt med avseende på deras riskprofiler. I princip utgörs avgifterna av både icke-riskbaserade och riskbaserade delar. De sistnämnda kommer att beräknas på grundval av flera olika indikatorer som återspeglar varje enskilt kreditinstituts riskprofil. De föreslagna indikatorerna täcker de viktigaste riskklasser som vanligtvis används för att bedöma kreditinstituts soliditet: kapitaltäckning, tillgångarnas kvalitet, avkastning och likviditet. De uppgifter som krävs för att kunna beräkna dessa indikatorer finns tillgängliga enligt nuvarande rapporteringsskyldigheter.

Med hänsyn till skillnaderna mellan medlemsstaternas banksektorer ger direktivet möjlighet till viss flexibilitet genom att utveckla en uppsättning nyckelindikatorer (obligatoriska för alla medlemsstater) och en uppsättning tilläggsindikatorer (valfria för medlemsstaterna). Nyckelindikatorerna utgörs av vanligen använda kriterier som kapitaltäckning, tillgängskvalitet, lönsamhet och likviditet. Nyckelindikatorerna utgör 75 % och tilläggsindikatorerna 25 %.

Denna metod för att beräkna riskbaserade avgifter grundar sig på kommissionens (gemensamma forskningscentrumets) rapporter från 2008 och 2009 och återspeglar även metoder som idag tillämpas i en del medlemsstater¹². Generellt sett krävs det enligt direktivet att det totala avgiftsbeloppet som ska samlas in av insättningsgarantisystemet först ska fastställas i linje med målnivån för insättningsgarantisystems tillgångar. Därefter ska beloppet fördelas på de banker som deltar i insättningsgarantisystemet enligt deras riskprofiler. Genom direktivet främjas således sund riskhantering och risktagning motverkas genom att klar åtskillnad görs mellan de avgifter som betalas av de minst och de mest risktagande bankerna (från 75 % till 200 % av standardbeloppet).

När det gäller icke-riskbaserade delar utgörs avgiftsbasen av beloppet för de *ersättningsberättigade insättningarna*, vilket idag är fallet i de flesta medlemsstaterna. Med tiden kommer dock *täckta insättningar* (dvs. ersättningsberättigade insättningar som inte överstiger täckningsnivån) att utgöra avgiftsbasen i samtliga medlemsstater eftersom de bättre återspeglar den risk som insättningsgarantisystem är utsatta för.

Beräkningen av riskbaserade avgifter bör harmoniseras fullt ut vid en senare tidpunkt.

7.6. Samarbete över gränserna (artikel 12)

För att underlätta utbetalningen när flera länder är involverade ska värdmedlemstaten för insättningsgarantisystemet fungera som gemensam kontaktpunkt för insättare vid filialer i andra medlemsstater. Detta gäller inte bara utbyte av information med insättare i ifrågavarande land (som fungerar som postbox) utan även utbetalningar för hemlandets insättningsgarantisystems räkning (betalningsagent). Ömsesidiga avtal mellan insättningsgarantisystem kommer att underlätta denna funktion.

Systemen måste utbyta relevant information med varandra. Ömsesidiga avtal kommer att underlätta detta.

Banker som vid en omorganisation upphör att tillhöra ett insättningsgarantisystem och beslutar att delta i ett annat insättningsgarantisystem ska få tillbaka den sista avgiften för att kunna betala den första avgiften till det nya insättningsgarantisystemet.

7.7. Information till insättare (artikel 14 och bilaga III)

Insättare har nu bättre information om på vilket sätt deras insättningar är täckta och hur ett insättningsgarantisystem fungerar. Således måste insättare numera innan de gör en insättning underteckna ett informationsblad som grundar sig på det formulär som bifogas i bilaga III, vilken innehåller viktig information om hur insättningen täcks av det ansvariga

¹² Se gemensamma forskningscentrumets rapporter som finns tillgängliga på http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/guarantee/risk-based-report_en.pdf och http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/guarantee/2009_06_risk-based-report_en.pdf.

insättningsgarantisystemet. Befintliga insättare måste ges information på kontoutdraget. Reklam som rör sparprodukter måste vara begränsad till korta fakta om den täckning som insättningsgarantisystemet erbjuder för att undvika att insättningsgarantisystemet används i marknadsföringssyfte.

Regelbundet tillkännagivande av specifik information från insättningsgarantisystem (finansiering på förhand, avgifter i efterhand, resultat från regelbundet utförda stresstester) tillgodoser kraven på insyn och trovärdighet och bidrar till ökad finansiell stabilitet till en ringa kostnad (se konsekvensanalysen för mer ingående uppgifter).

7.8. Ny tillsynsram

Den 23 september 2009 antog kommissionen förslag om förordningar som inrättar ett europeiskt system för finansiell tillsyn. Bland annat inrättas tre europeiska tillsynsmyndigheter och Europeiska systemrisknämnden. Den nya Europeiska bankmyndigheten ska, inom ramen för de befogenheter som den tillskrivs enligt förordningen, inhämta information om insättningarnas storlek, genomföra kollegiala utvärderingsanalyser, bekräfta om ett insättningsgarantisystem får låna från ett annat insättningsgarantisystem och bilägga tvister mellan insättningsgarantisystem.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV .../.../EU

av den [...]

om insättningsgarantisystem [omarbetning]

(Text av betydelse för EES)

↓ 94/19/EG (anpassad)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel
☒ 53.1 ☒ ~~57.2 första och tredje meningen i detta,~~

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag¹³,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹⁴,

med beaktande av ☒ europiska datatillsynsmannens¹⁵ ☒ ~~Ekonomiska och sociala
kommitténs~~ yttrande¹⁶,

☒ efter att ha överlämnat förslaget till medlemsstaternas parlament, ☒

i enlighet med ☒ ordinarie lagstiftningsförfarande ☒ ~~det förfarande som avses i artikel 189b
i fördraget~~¹⁷, och

av följande skäl:

↓ ny

- (1) Ett antal väsentliga ändringar ska göras av Europaparlamentets och rådets direktiv
94/19/EG av den 30 maj 1994^{*}. Detta direktiv bör omarbetas av tydlighetsskäl.

¹³ ~~EGT nr C 163, 30.6.1992, s. 6 och EGT nr C 178, 30.6.1993, s. 14.~~

¹⁴ EUT C [...]

¹⁵ EUT C [...]

¹⁶ ~~EGT nr C 332, 16.12.1992, s. 13.~~

¹⁷ ~~EGT nr C 115, 26.4.1993, s. 96 och Europaparlamentets beslut av den 9 mars 1994 (EGT nr C 91,
28.3.1994).~~

↓ 94/19/EG skäl 1 (ny)

- (2) För att göra det lättare att starta och driva verksamhet i kreditinstitut är det nödvändigt att undanröja skillnaderna mellan de nationella rättsregler för insättningsgarantisystem som kreditinstitut omfattas av. ~~I enlighet med fördragets mål bör den harmoniska utvecklingen av kreditinstituts verksamhet inom hela gemenskapen främjas genom upphävande av alla begränsningar i etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster, under det att banksystemet görs mer stabilt och skyddet för insättarna ökas.~~

↓ 94/19/EG skäl 2 (ny)

- (3) Detta direktiv utgör ett viktigt instrument för att förverkliga den inre marknaden med avseende på etableringsfrihet för kreditinstitut och friheten för sådana institut att tillhandahålla tjänster, samtidigt som banksystemet görs mer stabilt och skyddet för insättarna ökas. ~~När begränsningarna för kreditinstituts verksamhet upphävs bör den situation övervägas som kan uppstå om insättningar hos ett kreditinstitut som har filialer i andra medlemsstater blir indisponibla. Det är nödvändigt att säkerställa en gemensam lägsta nivå för insättarskydd oavsett var i gemenskapen insättningen är gjord. Ett sådant insättarskydd är lika nödvändigt som sundhetsregler vid genomförandet av den gemensamma bankmarknaden.~~

↓ ny

- (4) I Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/14/EG av den 11 mars 2009 om ändring av direktiv 94/19/EG om system för garanti av insättningar, vad gäller täckningsnivån och utbetalningsfristen, föreskrivs det att kommissionen vid behov ska lägga fram förslag om ändring av direktiv 94/19/EG. Detta omfattar harmoniseringen av finansieringsmekanismerna för insättningsgarantisystemen, möjliga modeller för införande av riskbaserade avgifter, fördelarna med och kostnaderna för ett eventuellt införande av ett EU-omfattande insättningsgarantisystem, inverkan av olika lagstiftningar när det gäller kvittning och motfordringar, systemets effektivitet samt harmonisering av de produkter och insättare som täcks.

↓ 94/19/EG skäl 8 (ny)

- (5) Direktiv 94/19/EG bygger på principen om en minsta harmoniseringsnivå. Följaktligen uppstod det inom unionen ett stort antal insättningsgarantisystem med olika särdrag. Detta har resulterat i en snedvridning av marknaden för kreditinstitut och begränsat fördelarna för insättare av den inre marknaden. ~~Harmoniseringen måste begränsas till de huvudsakliga beståndsdelarna i ett system för garanti av insättningar och, inom en~~

~~mycket kort tid, säkerställa betalningar enligt en garanti som är beräknad utifrån en gemensam lägsta nivå.~~

↓ ny

- (6) Direktivet bör åstadkomma likvärdiga konkurrensvillkor för kreditinstitut, göra det möjligt för insättare att lätt förstå insättningsgarantisystemets olika särdrag och underlätta snabb återbetalning till insättare genom sunda och trovärdiga insättningsgarantisystem som värnar finansiell stabilitet. Därför bör insättarskyddet harmoniseras och förenklas i största möjliga utsträckning.

↓ 94/19/EG skäl 3

- (7) Om ett insolvent kreditinstitut stängs måste insättarna hos filialer i andra medlemsstater än den medlemsstat i vilken kreditinstitutet har sitt huvudkontor skyddas av samma system för garanti av insättningar som institutets övriga insättare.

↓ 94/19/EG skäl 15 (anpassad)

- (8) Enligt detta direktiv måste i princip varje kreditinstitut ansluta sig till ett system för garanti av insättningar. ~~De direktiv som styr tillträde för kreditinstitut som har sitt huvudkontor i ett icke-medlemsland, särskilt rådets första direktiv 77/780/EEG av den 12 december 1977 om samordning av lagar och andra författningar om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut tillåter medlemsstaterna att besluta huruvida, och enligt vilka villkor, filialerna till sådana kreditinstitut får verka inom deras territorium. Sådana filialer får varken ha frihet att tillhandahålla tjänster enligt artikel 59 andra stycket i fördraget, eller rätt att etablera sig i en annan medlemsstat än de stater där de redan är etablerade. Följaktligen bör En medlemsstat som tillåter tillträde för sådana filialer ☒ till kreditinstitut med huvudkontor i ett tredjeland ☒ bör besluta hur detta direktiv ska tillämpas på sådana filialer ☒ och beakta ☒ i enlighet med artikel 9.1 i direktiv 77/780/EEG och utifrån behovet av att skydda insättarna och bevara det finansiella systemets stabilitet. Det är av avgörande betydelse att sådana filialers insättare har full kännedom om de skyddsåtgärder som berör dem.~~

↓ ny

- (9) Trots att alla kreditinstitut i princip bör ingå i ett insättningsgarantisystem bör det tas hänsyn till att det finns system som skyddar själva kreditinstitutet (institutionella skyddssystem) och särskilt dess likviditet och solvens. Sådana system garanterar insättare ett skydd utöver det som föreskrivs i ett insättningsgarantisystem. Om dessa system är åtskilda från insättningsgarantisystemen bör deras kompletterande skyddsfunktion för systemet beaktas vid fastställandet av deltagarnas avgifter till insättningsgarantisystemet. Den harmoniserade täckningsnivån bör inte påverka system som skyddar själva kreditinstitutet utom om dessa system ersätter insättaren.

Insättare bör kunna kräva ersättning från alla system i synnerhet om skyddet av ett gemensamt insättningsgarantisystem inte har garanterats. Således bör inga program eller system falla utanför direktivets tillämpningsområde.

- (10) Institutionella skyddssystem definieras i artikel 80.8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/48/EG av den 14 juni 2006 om rätten att starta och driva verksamhet i kreditinstitut (ombearbetning)¹⁸ och kan godkännas av behöriga myndigheter som insättningsgarantisystem om de uppfyller samtliga kriterier i den artikeln och i detta direktiv.
- (11) I samband med dagens finanskris har en okontrollerad ökning av täckningsnivån i hela EU lett till att insättare fört över pengar till banker i länder med högre insättningsgarantier. Detta resulterade i att banker i kristider drabbats av likviditetsbrist. När finansläget är stabilt kan varierande täckningsnivåer resultera i att insättare väljer det högsta insättningsskyddet i stället för lämpligaste sparprodukt. Detta kan förorsaka snedvridning av konkurrensen på den inre marknaden. Det är därför nödvändigt att säkerställa en harmoniserad nivå för insättarskydd oavsett var i unionen insättningen är gjord. Vissa insättningar som är kopplade till insättares personliga situation kan för en begränsad tid omfattas av en högre täckningsnivå.

↓ 2009/14/EG skäl 4

⇒ ny

- (12) Samma täckningsnivå bör gälla för alla insättare, oberoende av om en medlemsstat har euron som valuta eller ej ⇒ och oavsett om en bank omfattas av ett system som täcker själva kreditinstitutet ⇐. Medlemsstater utanför euroområdet bör dock ha möjlighet att avrunda de konverterade beloppen, om det motsvarande skyddet för insättarna inte påverkas negativt.

↓ 94/19/EG skäl 16 (anpassad)

- (13) Å ena sidan bör den ~~lägsta~~ garantinivå som föreskrivs i detta direktiv inte lämna en allt för stor del av insättningarna utan skydd, såväl av hänsyn till konsumentskydd som till stabiliteten i det finansiella systemet. Å andra sidan skulle ~~det inte vara lämpligt att inom hela gemenskapen införa en skyddsnivå som i vissa fall kan uppmuntra till en osund ekonomisk förvaltning av kreditinstitut. kostnaden~~ för att finansiera systemen ~~bör~~ också beaktas. Det förefaller därför rimligt att fastställa den gemensamma lägsta garantinivån till 100 000 euro. ~~Det kan bli nödvändigt med begränsade övergångsåtgärder för att möjliggöra att systemen uppfyller detta belopp.~~

¹⁸ EUT L 177, 30.6.2006, s. 1.

↓ 94/19/EG skäl 20 (anpassad)

- (14) Principen om en gemensam ~~lägsta~~ nivå per insättare snarare än per insättning har bibehållits. ~~Det~~ är därför lämpligt att beakta de insättningar som har gjorts av insättare som antingen inte står som kontohavare eller som inte är ensamma kontohavare. Nivån måste därför tillämpas på varje identifierbar insättare. ~~T=~~ Detta bör inte vara tillämpligt på företag för kollektiva investeringar som är föremål för särskilda skyddsbestämmelser vilka inte är tillämpliga på ovannämnda insättningar.
-

↓ ny

- (15) Medlemsstater bör allmänt inte hindras från att inrätta system för skydd av pensioner, vilka bör vara fristående från insättningsgarantisystemen. Medlemsstaterna bör inte hindras från att skydda vissa insättningar av sociala skäl eller i samband med privatpersoners fastighetstransaktioner. Under alla omständigheter ska bestämmelserna avseende statligt stöd följas.
-

↓ 94/19/EG skäl 23 (ny)

⇒ ny

- (16) Det är ~~inte~~ absolut nödvändigt att i ~~detta direktiv~~ harmonisera metoderna i sig för finansiering av insättningsgarantisystem eller kreditinstitut. ~~Om Dels ska~~ kostnaderna för finansiering av sådana system ⇒ huvudsakligen ⇐ bäras av kreditinstituten själva, ~~och dels ska~~ den finansiella styrkan hos sådana system stå i proportion till institutens åtaganden. ⇒ För att säkerställa att insättare i alla medlemsstater åtnjuter samma höga skyddsnivå och att insättningsgarantisystemen endast lånar pengar till varandra efter det att ifrågavarande insättningsgarantisystem har gjort avsevärda finansieringsansträngningar bör insättningsgarantisystemen harmoniseras på hög nivå. ⇐ Detta bör dock inte äventyra banksystemets stabilitet i medlemsstaten i fråga.
-

↓ ny

- (17) För att kunna begränsa insättningsskyddet till den räckvidd som är nödvändig för att ge insättarna rättslig förutsebarhet och för att undvika att investeringsrisker överförs till insättningsgarantisystemen bör vissa finansiella produkter av investeringskaraktär inte omfattas av täckningen, framför allt sådana produkter som inte är återbetalningsbara till det nominella värdet och sådana produkter vars existens enbart kan påvisas genom intyg.
- (18) Vissa insättare bör inte omfattas av insättningsskydd, framför allt inte myndigheter och andra finansinrättningar. Deras ringa antal jämfört med alla andra insättare minimerar effekterna på den finansiella stabiliteten om en bank går i konkurs. Myndigheter har dessutom bättre kreditmöjligheter än enskilda personer. Företag utanför finanssektorn bör i princip omfattas oavsett storlek.

- (19) I artikel 1 i rådets direktiv 91/308/EEG av den 10 juni 1991 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för tvättning av pengar finns en definition av penningtvätt. Om insättare inte erhåller ersättning från insättningsgarantisystem bör denna definition tillämpas.

↓94/19/EG skäl 4

- ~~(20)~~ Kreditinstitutens kostnad för deltagande i ett system för garanti av insättningar står inte i relation till den kostnad som skulle bli följden av mycket stora uttag av insättningar, inte bara från kreditinstitut i svårigheter utan också från institut med god ekonomisk ställning, på grund av att insättarna förlorat förtroendet för banksystemets soliditet.

↓ ny

- (21) Det är absolut nödvändigt att tillgängliga finansiella medel i insättningsgarantisystem uppgår till en viss målnivå och att särskilda avgifter kan tas ut. Vid behov måste insättningsgarantisystemen förfoga över lämpliga alternativa finansieringsmöjligheter för att kunna tillgodose krav på kortfristig finansiering.
- (22) Insättningsgarantisystems finansiella medel bör huvudsakligen användas för att återbetala insättare. De bör dock även användas för att finansiera överföring av medel till ett annat kreditinstitut, förutsatt att de kostnader som bärs av insättningsgarantisystemet inte överstiger det belopp som täcks av berörda kreditinstituts insättningar. De kan även i viss mån användas för att förhindra bankkonkurser inom de ramar som anges i direktivet. Sådana åtgärder ska vara i överensstämmelse med bestämmelserna om statligt stöd. Detta inverkar dock inte på eventuell framtida kommissionspolicy i fråga om inrättandet av avvecklingsfonder för nationella banker.
- (23) Tabell 1 i punkt 14 i bilaga I till Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/49/EG av den 14 juni 2006 om kapitalkrav för värdepappersföretag och kreditinstitut (omarbetning) inför riskvägning för vissa tillgångsposter. Denna bilaga bör beaktas för att säkerställa att insättningsgarantisystem endast investerar i lågriskstillgångar.
- (24) Vid beräkning av avgifter till insättningsgarantisystem bör hänsyn tas till den risk som deltagarna tar. Detta gör det möjligt att beakta enskilda bankers riskprofil och att rättvist beräkna avgifterna samtidigt som det uppmuntrar till att välja mindre riskfyllda affärsmodeller. Genom att ta fram en uppsättning nyckelindikatorer som är obligatoriska för alla medlemsstater och en annan uppsättning valfria kompletterande indikatorer skulle harmoniseringen kunna ske successivt.

↓ 94/19/EG skäl 25 (ny)
⇒ ny

- (25) Skydd för insättningar är en viktig komponent i genomförandet av den inre marknaden och ett nödvändigt komplement till tillsynen över kreditinstitut på grund av den solidaritet det skapar mellan alla institut på en viss finansiell marknad om ett av dem inte skulle kunna infria sina förpliktelser. ⇒ Därför bör insättningsgarantisystem vid behov kunna låna pengar till varandra. ⇐

↓ 2009/14/EG skäl 10 (anpassad)
⇒ ny

- (26) ~~Den nuvarande Tidsfristen för utbetalningarna på tre månader~~ ☒ maximalt sex veckor från 31 December 2010 ☒, ~~som kan förlängas till nio månader~~, är inte förenlig med behovet att bevara insättarnas förtroende och motsvarar inte deras behov. Tidsfristen för utbetalningar bör därför inskränkas till ⇒ en vecka. ⇐ ~~20 arbetsdagar. Perioden bör förlängas endast under exceptionella omständigheter och efter godkännande av de behöriga myndigheterna. Kommissionen bör senast två år efter att detta direktiv har trätt i kraft lägga fram en rapport om utbetalningsförfarandenas effektivitet och tidsfrister för utbetalningar för Europaparlamentet och rådet, och utvärdera huruvida det skulle vara lämpligt att ytterligare minska tidsfristen till tio arbetsdagar.~~

↓ ny

- (27) Insättningsgarantisystem i medlemsstater där ett kreditinstitut har upprättat filialer eller där kreditinstitutet direkt tillhandahåller tjänster ska för den medlemsstats räkning där kreditinstitutet auktoriserats informera och ersätta insättare. För att underlätta denna uppgift bör de insättningsgarantisystem som kan komma att beröras ingå avtal på förhand.

94/19/EG skäl 21
⇒ ny

- (28) Information är en betydande del av insättarskyddet ~~och måste därför också vara föremål för ett grundantal av bindande bestämmelser~~. ⇒ . Därför bör befintliga insättare på sina kontoutdrag och framtida insättare genom ett undertecknat standardinformationsblad informeras om sin täckning och om det ansvariga systemet. Samma information bör ges till alla insättare. ⇐ En oreglerad användning i marknadsföring av hänvisningar till nivån på och omfattningen av ett insättningsgarantisystem skulle kunna påverka stabiliteten i banksystemet eller insättarnas förtroende. ~~Medlemsstaterna bör därför fastställa regler för att begränsa sådana hänvisningar~~. ⇒ . När det i reklam hänvisas till insättningsgarantisystem bör hänvisningen begränsas till enbart korta fakta. System som skyddar själva kreditinstitutet bör tydligt informera insättare om dess roll utan att utlova obegränsat insättningsskydd. ⇐

↓ ny

- (29) Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter¹⁹ är tillämpligt på behandling av personuppgifter som sker till följd av detta direktiv.

↓94/19/EG skäl 24

- (30) Om ett eller flera system, som garanterar insättningar eller kreditinstituten som sådana och säkerställer kompensation eller skydd för insättningar enligt de villkor som föreskrivs i detta direktiv, har införts och officiellt erkänts, medför inte detta direktiv att medlemsstaterna eller deras behöriga myndigheter blir ansvariga gentemot insättare.

↓ ny

- (31) I kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en europeisk bankmyndighet av den 23 september 2009²⁰ presenteras ett lagstiftningsförslag om att inrätta ett europeiskt system för finansiell tillsyn samt detaljer om hur en sådan ny tillsynsram ska utformas, däribland inrättandet av en europeisk bankmyndighet.

- (32) Den europeiska bankmyndigheten ska, med beaktande av medlemsstaternas behörighet att utöva tillsyn av insättningsgarantisystemen, medverka till att göra det lättare för kreditinstitut att starta och driva verksamhet samtidigt som ett effektivt skydd för insättare säkerställs. Bankmyndigheten ska i detta syfte bekräfta att de villkor för lån mellan insättningsgarantisystem som fastställs i detta direktiv är uppfyllda och, med beaktande av de i direktivet strikt fastställda gränserna, ange de belopp som kan lånas ut av de enskilda systemen samt utgångsränta och lånets löptid. Den europeiska bankmyndigheten ska därutöver inhämta information om insättningsgarantisystem, vilket framför allt avser den av behöriga myndigheter bekräftade storleken på de insättningar som omfattas. Den ska informera övriga insättningsgarantisystem om deras utlåningsskyldighet.

- (33) För att säkerställa likvärdiga konkurrensvillkor och ett effektivt skydd för insättare i hela Europa är det nödvändigt att införa ett effektivt instrument för att skapa harmoniserade tekniska standarder för finansiella tjänster. För att kunna standardisera beräkningen av riskbaserade avgifter är det nödvändigt att utarbeta sådana normer.

¹⁹ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

²⁰ Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av en europeisk bankmyndighet – KOM(2009) 501.

- (34) För att se till att insättningsgarantisystemen fungerar effektivt och ändamålsenligt och att väl avvägd hänsyn tas till deras ställning i olika medlemsstater bör bankmyndigheten kunna reglera tvister mellan dem med bindande verkan.
- (35) Kommissionen bör ges behörighet att när det gäller artikel 5.5 anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt
- (36) I enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt kan målen för den föreslagna åtgärden, dvs. harmonisering av bestämmelserna om hur insättningsgarantisystem ska fungera, därför bättre uppnås på unionsnivå. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (37) Skyldigheten att införliva detta direktiv i den nationella lagstiftningen bör bara gälla de bestämmelser som har ändrats i väsentlig utsträckning jämfört med tidigare direktiv. Skyldigheten att införliva de bestämmelser som förblir oförändrade följer av de tidigare direktiven.
- (38) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter när det gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i bilaga IV.
-

↓ 94/19/EG:

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I detta direktiv fastställs regler för hur insättningsgarantisystemen ska fungera.
2. Detta direktiv är tillämpligt på alla insättningsgarantisystem som regleras genom lagstiftning eller avtal och på alla institutionella skyddssystem som godkänns som insättningsgarantisystem.
3. Institutionella skyddssystem enligt definitionen i artikel 80.8 i direktiv 2006/48/EG kan av behöriga myndigheter erkännas som insättningsgarantisystem om de uppfyller kriterierna i den artikeln och i detta direktiv.
4. Institutionella skyddssystem som inte erkänns enligt punkt 3 och som inte garanterar insättningar ska inte omfattas av detta direktiv, dock med undantag för artikel 14.5 andra stycket och sista stycket i bilaga III.

Artikel 2

Definitioner

1. I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:
 - a) Insättning: ett tillgodohavande i form av inlåning eller som ett tillfälligt led i normala banktransaktioner och som ett kreditinstitut måste betala tillbaka enligt de lagliga och avtalsmässiga villkor som är tillämpliga, ~~och alla fordringar i form av värdepapper som har ställts ut av kreditinstitut.~~

Andelar i brittiska och irländska "building societies", bortsett från andelar som utgör en form av eget kapital i enlighet med artikel 2, ska anses vara insättningar.

~~Obligationer som uppfyller villkoren i artikel 22.4 i rådets direktiv 85/611/EEG av den 20 december 1985 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag), skall inte anses vara insättningar.~~

~~Medlemsstaterna skall vid beräkningen av ett tillgodohavande tillämpa de regler och föreskrifter vad avser kvittning och motfordringar som enligt rättsliga och avtalsmässiga villkor är tillämpliga på en insättning.~~

↓ ny

Ett instrument betraktas inte som en insättning i följande fall:

Om dess existens enbart kan påvisas genom ett annat intyg än ett kontoutdrag.

Om det inte ska betalas tillbaka till det nominella värdet.

Om det endast ska betalas tillbaka till det nominella värdet inom ramen för en särskild garanti eller ett avtal som tillhandahålls av ett kreditinstitut eller en tredjepart. ⇐

b) *ersättningsberättigade insättningar*: insättningar som inte är undantagna från skydd i enlighet med artikel 4.

c) *täckta insättningar*: ersättningsberättigade insättningar som inte överstiger den täckningsnivå som avses i artikel 5.

↓94/19/EG artikel 1.2

d) *gemensamt konto*: ett konto som är öppnat i två eller flera personers namn eller som två eller flera personer är berättigade till och som tecknas av en eller flera av dessa personer.

↓94/19/EG artikel 1.3

e) *indisponibel insättning*: en insättning som har förfallit till betalning men som inte har betalats ut av ett kreditinstitut enligt de rättsliga och avtalsmässiga villkor som är tillämpliga, och om endera av följande två alternativ är tillämpligt:

i) De behöriga myndigheterna i fråga har konstaterat att, enligt deras uppfattning, kreditinstitutet i fråga för närvarande och av skäl direkt förknippade med dess finansiella ställning, verkar sakna förmåga att kunna återbetala insättningen och att denna oförmåga inte endast är tillfällig.

↓2009/14/EG artikel 1.1

De behöriga myndigheterna ska göra detta konstaterande så snart som möjligt och i varje fall senast fem arbetsdagar efter det att de först har blivit förvissade om att ett kreditinstitut inte har återbetalat insättningar som utgör vederbörligen styrkta och förfallna fordringar, eller

- ii) En rättslig myndighet har av orsaker som är direkt förknippade med kreditinstitutets finansiella ställning meddelat ett avgörande som innebär att insättarnas möjlighet att framställa krav mot institutet tillfälligt upphävs om avgörandet meddelas innan det ovannämnda konstaterandet har gjorts.

f) ~~4.kreditinstitut: ett företag vars verksamhet består i att från allmänheten ta emot inlåning eller andra medel som skall återbetalas och att för egen räkning bevilja krediter~~ ⇒ enligt definitionen i artikel 4.1 i direktiv 2006/48/EG ⇐

g) ~~5.filial: ett driftsställe som utgör en legalt beroende del av ett kreditinstitut och som självständigt utför alla eller vissa av de transaktioner som hänför sig till verksamhet i kreditinstitut.~~

h) *målnivå*: 1,5 % av de ersättningsberättigade insättningar som omfattas av ett insättningsgarantisystem,

i) *tillgängliga finansiella medel*: kontanter, insättningar och lågrisktillgångar med en återstående löptid på högst 24 månader, som kan likvideras inom en tidsperiod som inte överstiger den tidsgräns som fastställs i artikel 7.1.

j) *lågrisktillgångar*: tillgångar som omfattas av en av de kategorier som nämns i första och andra kategorin i tabell 1 i punkt 14 i bilaga I till direktiv 2006/49/EG men som inte omfattar andra kvalificerade värdepapper som definieras i punkt 15 i bilagan.

k) *hemmedlemsstat*: den medlemsstat där ett kreditinstitut har sitt huvudkontor.

l) *värdmedlemsstat*: medlemsstat där ett kreditinstitut har en filial eller i vilken det tillhandahåller tjänster.

m) *behörig myndighet*: behörig myndighet enligt definitionen i artikel 4.4 i direktiv 2006/48/EG.

2. I de fall som detta direktiv hänvisar till [förordningen om inrättande av en europeisk bankmyndighet (EBA-förordningen)], ska organ som administrerar insättningsgarantisystem enligt detta direktiv betraktas som behöriga myndigheter enligt artikel 2.2 i [EBA-förordningen].

↓ 94/19/EG artikel 3
→₁ /2005/EG artikel 2
⇒ ny

Artikel 3

Deltagande och tillsyn

1. Varje medlemsstat ska säkerställa att ett eller flera system för insättningsgaranti införs och officiellt erkänns inom dess territorium.

⇒ Detta utesluter dock inte sammanslagning av olika medlemsstaters system. ⇐

~~Förutom under sådana omständigheter som avses i andra stycket och i punkt 4 får Inget kreditinstitut som är auktoriserat i medlemsstaten enligt artikel 3 i direktiv 77/780/EEG få ta emot insättningar om det inte är anslutet till ett sådant system.~~

~~En medlemsstat kan dock undanta ett kreditinstitut från skyldigheten att vara anslutet till ett system för garanti av insättningar om kreditinstitutet är anslutet till ett system som skyddar kreditinstitutet självt och särskilt säkerställer dess likviditet och solvens, och därigenom garanterar ett insättarskydd som åtminstone motsvarar det skydd som ett system för garanti av insättningar ger och som enligt de behöriga myndigheternas uppfattning, uppfyller följande villkor:~~

~~Systemet skall redan vara i funktion och officiellt erkänt vid tiden för detta direktivs antagande.~~

~~Systemet skall vara utformat på ett sådant sätt att det förhindrar insättningar hos kreditinstitut som är anslutna till systemet från att bli indisponibla och förfoga över de resurser som behövs för detta ändamål.~~

~~Systemet får inte bestå av en garanti som har beviljats ett kreditinstitut av medlemsstaten själv eller av dess lokala eller regionala myndigheter.~~

~~Systemet skall säkerställa att insättarna informeras enligt de villkor som fastställs i artikel 9.~~

~~De medlemsstater som använder sig av denna möjlighet skall informera kommissionen om detta; de skall särskilt meddela kommissionen om sådana skyddssystemens egenskaper och vilka kreditinstitut som omfattas av dem samt om eventuella senare ändringar i den information som har tillhandahållits. Kommissionen skall informera →₁ Europeiska bankkommittén ⇐ om detta.~~

2. Om ett kreditinstitut inte uppfyller de förpliktelser som åligger det såsom ansluten till ett insättningsgarantisystem, ska de behöriga myndigheter som har utfärdat dess auktorisation underrättas och, i samarbete med insättningsgarantisystemet, vidta alla lämpliga åtgärder, inklusive användande av sanktioner, för att säkerställa att kreditinstitutet uppfyller sina förpliktelser.

3. Om inte dessa åtgärder leder till att kreditinstitutet uppfyller sina förpliktelser, kan systemet, om nationell lagstiftning tillåter uteslutning av en deltagare, med de behöriga myndigheternas uttryckliga samtycke och med minst $\Rightarrow$ en $\Leftarrow$ ~~tot~~ månads frist, meddela att det ämnar utesluta kreditinstitutet från att delta i systemet. Insättningar som har gjorts före fristens utgång ska även i fortsättningen vara helt täckta av systemet. Om kreditinstitutet vid fristens utgång inte har uppfyllt sina förpliktelser $\Rightarrow$ ska $\Leftarrow$ ~~kan~~ insättningsgarantisystemet, återigen efter att ha inhämtat de behöriga myndigheternas uttryckliga samtycke, genomföra uteslutningen.

~~4. Om nationell lagstiftning tillåter det och med uttryckligt samtycke från de behöriga myndigheter som har utfärdat kreditinstitutets auktorisation får ett institut som har uteslutits från ett system för garanti av insättningar fortsätta att ta emot insättningar om det före sitt uteslutande har vidtagit andra åtgärder för att garantera ett skydd för insättningar som vad avser nivå på och omfattning av skyddet åtminstone motsvarar det skydd som det officiellt erkända systemet ger.~~

~~5. Om ett kreditinstitut som har föreslagits för uteslutning enligt punkt 3 inte kan vidta andra åtgärder som uppfyller de villkor som anges i punkt 4, skall de behöriga myndigheter som utfärdade dess auktorisation omedelbart återkalla den.~~

$\Downarrow$ 94/19/EG artikel 5 (anpassad)

4. Insättningar som redan har gjorts vid tidpunkten för återkallandet av auktorisationen för ett kreditinstitut som har auktoriserats enligt artikel $\boxtimes$ 6 i direktiv 2006/48/EG $\Leftarrow$ 3 i direktiv 77/780/EEG ska fortsätta att vara täckta av insättningsgarantisystemet.

$\Downarrow$ ny

5. De behöriga myndigheterna ska löpande utöva tillsyn över att alla insättningsgarantisystem som avses i artikel 1 efterlever detta direktiv.

$\Downarrow$ 2009/14/EG, artikel 1.6 a

$\Rightarrow$ ny

6. Medlemsstaterna ska se till att insättningsgarantisystemen regelbundet testar sina system och, om omständigheterna kräver det, informeras om de behöriga myndigheterna upptäcker problem i ett kreditinstitut som kan förväntas leda till att ett insättningsgarantisystem måste ingripa.

$\Downarrow$ ny

Sådana tester ska genomföras minst vart tredje år eller när det anses vara nödvändigt. Det första testet ska äga rum senast den 31 december 2013.

Den europeiska bankmyndigheten ska härvidlag regelbundet utföra kollegiala utvärderingar i enlighet med artikel 15 i [EBA-förordningen] Insättningsgarantisystem ska vid utbyte av information med Europeiska bankmyndigheten omfattas av den tystnadsplikt som avses i artikel 56 i den förordningen.

7. Medlemsstaterna ska se till att insättningsgarantisystemen när som helst och på begäran från deltagarna erhåller all den information som krävs för att förbereda en återbetalning av insättningar, inklusive märkningar i enlighet med artikel 4.2. Information som krävs för att genomföra stresstester ska fortlöpande inges till insättningsgarantisystemen. Informationen ska göras anonym. Den information som erhålls får enbart användas för att utföra stresstester eller för att förbereda återbetalningar och inte lagras längre än vad som är nödvändigt för de syften för vilka uppgifterna insamlades.

↓ 94/19/EG artikel 2 (anpassad)

Artikel 4

Ersättningsberättigade insättningar

1. Följande ska inte omfattas av återbetalning från insättningsgarantisystem:
- a) Insättningar som andra kreditinstitut har gjort i eget namn och för egen räkning, om inte annat följer av artikel 68.3.
 - b) Alla instrument som omfattas av definitionen av *kapitalbas* i artikel 57 i direktiv 2006/48/EG ~~2 i rådets direktiv 89/299/EEG av den 17 april 1989 om kapitalbasen i kreditinstitut²¹~~.
 - c) Insättningar som härrör ur transaktioner i samband med något för vilket en brottmålsdom för tvättning av pengar har meddelats, enligt definitionen i artikel 1 ~~2~~ c) ~~2~~ i rådets direktiv 91/308/EEG.

↓ ny

- d) Insättningar gjorda av finansinstitut enligt definitionen i artikel 4.5 i direktiv 2006/48/EG.
- e) Insättningar gjorda av värdepappersföretag enligt definitionen i artikel 4.1.1 i direktiv 2004/39/EG.
- f) Insättningar vars kontohavare aldrig har identifierats enligt artikel 3.1 i direktiv 91/308/EEG, när dessa blir indisponibla.

²¹ ~~EGTL 124, 5.5.1989, s. 16~~

- g) Insättningar gjorda av försäkringsföretag.
 - h) Insättningar gjorda av företag för kollektiva investeringar.
 - i) Insättningar gjorda av pensionsfonder.
 - j) Insättningar gjorda av myndigheter.
 - k) Skuldebrev som kreditinstitut har ställt ut och skulder enligt egna accepter eller egna växlar.
2. Medlemsstaterna ska se till att kreditinstitut märker sådana insättningar som avses i punkt 1 på ett sådant sätt att de omedelbart kan identifieras.

↓ 2009/14/EG artikel 1.3 a
(anpassad)

Artikel 5

Täckningsnivå

1. Medlemsstaterna ska se till att täckningen för varje insättares sammanlagda insättningar ska vara ~~minst~~ ☒ 100 000 ☒ euro i den händelse insättningarna blir indisponibla.
- ~~1a. Senast den 31 december 2010 ska medlemsstaterna se till att täckningen för varje insättares sammanlagda insättningar är fastställd till 100000 EUR i den händelse insättningarna blir indisponibla.~~

~~Om kommissionen i den rapport som nämns i artikel 12 drar slutsatsen att en sådan höjning och en sådan harmonisering inte är lämplig och inte ekonomiskt genomförbar i alla medlemsstater för att säkerställa konsumentskydd och finansiell stabilitet i gemenskapen och för att undvika gränsöverskridande störningar mellan medlemsstaterna, ska kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram ett förslag till ändring av första stycket.~~

↓ ny

2. Medlemsstaterna ska se till att insättningsgarantisystemen inte gör avsteg från den täckningsnivå som fastställs i punkt 1. Medlemsstaterna kan dock besluta att följande insättningar omfattas förutsatt att kostnaderna för återbetalning inte omfattas av artikel 9, 10 och 11:
- a) Insättningar som hänför sig till privatpersoners fastighetstransaktioner under maximalt 12 månader efter det att beloppet har krediterats.
 - b) Insättningar som uppfyller de sociala villkor som fastställs i nationell lagstiftning och som är förknippade med vissa livssituationer som giftermål,

skilsmässa, invaliditet eller insättarens bortgång. Täckningen ska uppgå till maximalt 12 månader efter en sådan händelse.

3. Bestämmelserna i punkt 2 ska inte förhindra medlemsstaterna att behålla eller införa system som skyddar ålderspensions- och pensionsförsäkringsprodukter, förutsatt att sådana system inte enbart omfattar insättningar utan erbjuder full täckning för alla produkter och situationer som är relevanta i detta sammanhang.

↓ 2009/14/EG artikel 1.3 a (ny)

⇒ Insättningar ska betalas ut i den valuta i vilket kontot fördes. Om ~~Medlemsstater utanför euroområdet som omräknar~~ de belopp i euro som anges i punkt 1 ~~och la~~ ⇒ omräknas ⇒ till ⇒ andra ⇒ ~~sina nationella~~ valutor ska säkerställa att de belopp i ~~nationella valutor~~ som faktiskt utbetalas till insättare ⇒ motsvara ⇒ beloppen som fastställs i detta direktiv.

↓ ny

5. Medlemsstater som räknar om de belopp som anges i euro till sin nationella valuta ska vid omräkningen initialt tillämpa den omräkningskurs som gällde dagen för detta direktivs ikraftträdande.

Medlemsstaterna får runda av de belopp som omräkningen resulterar i, förutsatt att denna avrundning uppgår till högst 2 500 euro.

Utan att det inverkar på tillämpningen av föregående stycke ska medlemsstaterna vart femte år anpassa de täckningsnivåer som omräknats till andra valutor till det belopp som avses i punkt 1. Medlemsstaterna kan efter samråd med kommissionen anpassa täckningsnivåerna vid en tidigare tidpunkt i händelse av oförutsedda händelser som valutafluktuationer.

↓ 94/19/EG artikel 7,2 (ny)

~~2. En medlemsstat kan bestämma att vissa insättare eller insättningar skall vara undantagna från garanti eller skall ges en lägre garanti. Dessa undantag finns angivna i bilaga 1.~~

↓ 2009/14/EG artikel 1,3 b (ny)

- ~~3. Punkt 1a ska inte hindra bibehållandet av bestämmelser som före den 1 januari 2008 erbjöd full täckning för vissa former av insättningar, i synnerhet av sociala skäl.~~

↓ 2009/14/EG art. 1.3 c

↓ 94/19/EG artikel 7.5 (anpassad)
⇒ ny

6. Det belopp som avses i punkt 1 ska regelbundet och minst vart femte år omprövas av kommissionen. Om lämpligt ska kommissionen till Europaparlamentet och rådet överlämna ett förslag till ett direktiv om justering av det belopp som avses i punkt 1, med hänsyn tagen särskilt till utvecklingen inom banksektorn samt den ekonomiska och monetära situationen i ☒ unionen ☒. Den första omprövningen ska inte ske förrän ☒ den 31 december 2015 ☒ ~~fem år efter utgången av den tid som avses i artikel 7.1 andra stycket~~ ⇒ såvida oförutsedda händelser inte kräver en tidigare översyn. ⇐.

↓ 2009/14/EG artikel 1.3 d (ny)

77. Kommissionen får justera de belopp som avses i punkterna 1 och 1a i enlighet med inflationen i Europeiska unionen på grundval av förändringar i det harmoniserade konsumentprisindex som offentliggörs av Europeiska kommissionen.

Denna åtgärd, som avser att ändra icke väsentliga delar i detta direktiv, ska antas i enlighet med ☒ artikel 16 ☒ ~~det föreskrivande förfarande med kontroll som avses i artikel 7a.2.~~

↓ 94/19/EG artikel 8 (anpassad)

Artikel 6

Fastställande av återbetalningsbart belopp

2. De gränser som avses i artikel ~~57.1, 7.3 och 7.4~~ ska tillämpas på de sammanlagda insättningarna i samma kreditinstitut oavsett antalet insättningar, valuta och lokalisering inom ☒ unionen ☒ ~~gemenskapen~~.
3. Varje insättares andel i ett gemensamt konto ska tas med i beräkningen av de gränser som avses i artikel ~~57.1, 7.3 och 7.4~~.

Om särskilda bestämmelser saknas, ska ett sådant konto delas lika mellan insättarna.

En medlemsstat kan besluta att insättningar till ett konto som disponeras av två eller flera personer som är medlemmar i ett bolag, en sammanslutning eller en gruppering av liknande natur som inte är en juridisk person, kan läggas samman och behandlas

som om de hade gjorts av en enda insättare vid beräkningen av de gränser som anges i artikel ~~57.1~~, ~~7.3~~ och ~~7.4~~.

4. Om inte insättaren är faktiskt berättigad till de belopp som finns inestående på ett konto, ska den person som är faktiskt berättigad täckas av garantin, förutsatt att den personen har blivit identifierad eller kan identifieras före det datum då de behöriga myndigheterna gör det konstaterande som avses i artikel ~~2.1 e i~~ ~~4.3~~ i eller den rättsliga myndigheten meddelar det avgörande som avses i artikel ~~2.1 e~~ ~~4.3~~ ii. Om flera personer är faktiskt berättigade ska, då de gränser som anges i artikel ~~57.1~~, ~~7.3~~ och ~~7.4~~ beräknas, hänsyn tas till vars och ens andel enligt de för förvaltningen av insättningarna gällande arrangemangen.

↓ ny

5. Referensdatumet för beräkning av det återbetalningsbara beloppet ska vara det datum då de behöriga myndigheterna gör det konstaterande som avses i artikel 2.1 e i eller den rättsliga myndigheten meddelar det avgörande som avses i artikel 2.1 e ii. Insättares skyldigheter gentemot kreditinstitutet ska inte beaktas vid beräkning av det återbetalningsbara beloppet.
6. Medlemsstaterna ska se till att insättningsgarantisystemen när som helst kan begära information från kreditinstituten om storleken på varje insättares sammanlagda insättningsbelopp.
7. Upplupen ränta på banktillgodohavanden som inte har krediterats det datum då de behöriga myndigheterna gör det konstaterande som avses i artikel 2.1 e i eller den rättsliga myndigheten meddelar det avgörande som avses i artikel 2.1 e ii ska ersättas av insättningsgarantisystemet. Den nivå som fastställs i artikel 5.1 ska inte överskridas.

Om räntan är beroende av värdet på ett annat finansiellt instrument och således inte kan fastställas utan att äventyra utbetalningen inom den tidsgräns som avses i artikel 7.1 ska ersättningen för sådan ränta begränsas till den dröjsmålsränta som gäller enligt nationell lagstiftning.
7. Medlemsstaterna kan besluta att vissa kategorier av insättningar som har ett i nationell lagstiftning fastställt socialt syfte och för vilka en tredje part har gett en garanti i enlighet med bestämmelserna om statligt stöd ska inte beaktas vid aggregering av en insättares insättningar hos samma kreditinstitut i enlighet med vad som avses i punkt 1. I sådana fall ska den tredje partens garanti begränsas till den täckning som avses i artikel 5.1.

- ~~4. Denna bestämmelse skall inte vara tillämplig på företag för kollektiva investeringar.~~

Artikel 7

Återbetalning

1. Insättningsgarantisystem ska kunna återbetala ~~ut vederbörigen styrkta fordringar som insättare gör gällande vad avser~~ indisponibla insättningar inom ~~⇒ 7 ⇐ 20~~ arbetsdagar från den dag då de behöriga myndigheterna gör ett konstaterande som avses i artikel 2.1 e i eller den rättsliga myndigheten meddelar ett avgörande som avses i artikel 2.1 e ii.

~~Denna tidsfrist inkluderar insamling och översändande av korrekta uppgifter om insättare och insättningar, vilka är nödvändiga för att kunna kontrollera fordringarna.~~

~~Under helt exceptionella omständigheter får ett insättningsgarantisystem hos den behöriga myndigheten ansöka om en förlängning av tidsfristen. En sådan förlängning får inte överskrida tio arbetsdagar.~~

~~Senast den 16 mars 2011 ska kommissionen för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport om utbetalningsförfarandenas effektivitet och tidsfrister för utbetalningar, och utvärdera huruvida det är möjligt att införa en minskning av den tidsfrist som nämns i första stycket till 10 arbetsdagar.~~

2.

Medlemsstaterna kan besluta att insättningar som avses i artikel 6.3 ska omfattas av en längre återbetalningsperiod. Den perioden får dock uppgå till högst 3 månader från det datum då de behöriga myndigheterna gör ett konstaterande som avses i artikel 2.1 e i eller en rättslig myndigheten meddelar det avgörande som avses i artikel 2.1 e ii.

En insättare som inte är faktiskt berättigad till de belopp som finns inestående på de konton som avses i artikel 6.3 ska återbetalas inom den tidsgräns som fastställs i första stycket. Den betalningen ska beaktas då de personer som är faktiskt berättigade ersätts.

2. Insättare ska ersättas utan att det krävs en begäran till insättningsgarantisystemet. Kreditinstitutet ska härvidlag översända nödvändig information om insättningar och insättare så snart som insättningsgarantisystemet begär detta.

↓ 94/19/EG artikel 10 (ny)

~~3. Den tidsfrist som fastställs i punkterna 1 och 2 får inte åberopas av ett system för garanti av insättningar för att förvägra förmåner enligt skyddssystemet till en insättare som inte har kunnat göra sina anspråk på utbetalning enligt garantin gällande i tid.~~

4. ⇒ All skriftväxling mellan insättningsgarantisystemet och insättaren ⇐ ~~Informationen om de villkor och de formaliteter som skall uppfyllas för att en kompensation enligt den garanti som avses i punkt 1 skall kunna utbetalas, ska vara utförlig och skriven på ett sätt som den nationella lagstiftningen föreskriver, på det officiella språket eller språken i den medlemsstat där den insättning som omfattas av garantin är gjord. ⇒ Om en bank bedriver direkt verksamhet i en annan medlemsstat utan att ha upprättat en filial ska informationen tillhandahållas på det språk som insättaren valt då kontot öppnades. ⇐~~

35. Om en insättare eller en annan person som gör anspråk på det belopp som finns innestående på ett konto har anklagats för ett brott som har direkt eller indirekt samband med tvättning av pengar enligt definitionen i artikel 1 i direktiv 91/308/EEG, kan system för garanti av insättningar inhibera tillfälligt alla betalningar i väntan på domstolens dom, oavsett den tidsfrist som fastställs i ~~punkterna 1 och 2.~~

↓ 94/19/EG artikel 7.6

Artikel 8

Krav mot insättningsgarantisystem

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att insättarens rätt till kompensation innebär att insättaren har möjlighet att föra talan mot insättningsgarantisystemet.

↓ 94/19/EG artikel 11

⇒ ny

2. Utan att det påverkar eventuella andra rättigheter enligt nationell lagstiftning ska system ⇒ och om inte annat följer av punkt 3 ⇐, som inom ramen för en garanti betalar ut belopp, vara berättigade att vid likvidationsförfaranden träda i insättarnas ställe för ett belopp som motsvarar det systemen har betalat ut.

↓ ny

3. Om insättningsgarantisystem lånar ut till ett annat system enligt det förfarande som avses i artikel 10 ska det kreditgivande insättningsgarantisystem i proportion till det

utlånade beloppet vara berättigade att vid likvidationsförfaranden träda i insättarnas ställe för ett belopp som motsvarar det systemen har betalat ut.

Likvidationsförfarandet får inte tillämpas förrän lånet förfallit i enligt med artikel 10.2 b. Om likvidationsförfarandet slutar före denna tidpunkt ska rätten till intäkter från likvidationsförfarandet utvidgas till att omfatta de belopp som betalats ut till det låntagande systemet.

Anspråk som omfattas av rätten till det likvidationsförfarande som avses i denna punkt ska efter den rätt till anspråk som insättare har enligt punkt 1 ha företräde före alla andra anspråk gentemot förvaltaren.

4. Medlemsstater kan begränsa den tid inom vilken insättare, vars insättningar inte återbetalts eller erkänts av system inom den tidsfrist som anges i artikel 7.1, kan kräva återbetalning av sina insättningar. Denna tidsfrist ska fastställas i förhållande till den tidpunkt då anspråk, som enligt punkt 2 gått över till insättningsgarantisystemet, ska anmälas enligt bestämmelserna om likvidationsförfarande i nationell lagstiftning.

Vid fastställande av denna tidsfrist ska medlemsstaterna beakta den tid som insättningsgarantisystemet behöver för att fastställa anspråken innan anmälan görs.

↓ ny

Artikel 9

Finansiering av insättningsgarantisystem

1. Medlemsstaterna ska se till att insättningsgarantisystemen förfogar över lämpliga system för att fastställa sina potentiella skyldigheter. Insättningsgarantisystemens tillgängliga finansiella medel ska stå i proportion till dessa åtaganden.

Insättningsgarantisystemens tillgängliga finansiella medel utgörs av avgifter som betalas den 30 juni och den 30 december varje år av deltagarna i systemet. Finansiering genom andra källor är dock möjlig. Deltagaravgift i form av ett engångsbelopp får inte tas ut.

De tillgängliga finansiella medlen ska åtminstone nå upp till målnivån. Om den finansiella kapaciteten inte når upp till målnivån ska avgifter betalas minst till dess att målnivån uppnåtts. Om de finansiella tillgångarna uppgår till mindre än tvåtredjedelar av målnivån ska den regelbundna avgiften uppgå till minst 0,25 % av den ersättningsberättigade insättningen.

2. De insättningar och investeringar som ett insättningsgarantisystem sammanlagt får från en enskild insättare får inte överstiga 5 % av dennes tillgängliga finansiella medel. Företag som ingår i samma grupp för koncernredovisningsändamål enligt definitionen i direktiv 83/349/EEG eller enligt erkända internationella redovisningsregler ska betraktas som enskilda insättare vid beräkning av denna målnivå.

3. Om ett insättningsgarantisystems finansiella medel inte är tillräckliga för att ersätta insättare då insättningar blivit indisponibla ska deltagarna i systemet per kalenderår erlægga extra avgifter på högst 0,5 % av de ersättningsberättigade insättningarna. Denna betalning ska fullgöras en dag före den tidsgräns som avses i artikel 7.1.

4. Det sammanlagda beloppet för de avgifter som avses i punkterna 1 och 2 får per kalenderår utgöra högst 1 % av de ersättningsberättigade insättningarna.

De behöriga myndigheterna kan helt eller delvis undanta ett kreditinstitut från de skyldigheter som avses i punkt 2 om de sammanlagda avgifter som avses i punkterna 1 och 2 skulle förhindra reglering av fordringar som andra fordringsägare har på kreditinstitutet. Ett sådant undantag ska beviljas på högst 6 månader men kan förlängas på begäran av kreditinstitutet.

5. De finansiella medel som avses i punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel ska i princip användas för att ersätta insättare i enlighet med detta direktiv.

De kan dock även användas för att finansiera överföring av medel till ett annat kreditinstitut, förutsatt att de kostnader som bärs av insättningsgarantisystemet inte överstiger det belopp som täcks av berörda kreditinstituts insättningar. I detta fall ska insättningsgarantisystemet inom en månad från det att medlen överförts lämna en rapport till Europeiska bankmyndigheten som bekräftar att den nivå som avses ovan inte överskridits.

Medlemsstaterna kan tillåta att insättningsgarantisystem använder sina finansiella medel för att undvika en bankkonkurs utan att därför vara begränsade till finansiering av överföringen av medel från ett annat kreditinstitut, förutsatt att följande villkor uppfylls:

a) Ett insättningsgarantisystems finansiella tillgångar uppgår till minst 1 % av de ersättningsberättigade insättningarna efter en sådan åtgärd.

b) Insättningsgarantisystemet, inom en månad från det att beslut fattats om en sådan åtgärd, lämnar en rapport till Europeiska bankmyndigheten som bekräftar att den nivå som avses ovan inte har överskridits.

Från fall till fall och med godkännande från de behöriga myndigheterna till följd av en motiverad begäran från berörda insättningsgarantisystem kan den procentsats som avses i a) fastställas till 0,75–1 %.

6. Medlemsstaterna ska se till att insättningsgarantisystemen förfogar över lämplig alternativ finansiering för att vid behov kunna erhålla kortfristig finansiering för att kunna tillgodose de fordringar som ställs på dessa insättningsgarantisystem.

7. Medlemsstaterna ska varje månad informera Europeiska bankmyndigheten vilket belopp som ersättningsberättigade insättningar och täckta insättningar uppgår till i medlemsstaten och de tillgängliga finansiella medel som insättningsgarantisystemet förfogar över. Dessa uppgifter ska bekräftas av den behöriga myndigheten och inom tio dagar efter utgången av varje månad översändas tillsammans med denna bekräftelse till Europeiska bankmyndigheten.

Medlemsstaterna ska se till att de uppgifter som avses i första stycket offentliggörs på insättningsgarantisystemets hemsida minst en gång om året.

↓ ny

Artikel 10

Utlåning mellan insättningsgarantisystem

1. Ett insättningsgarantisystem ska kunna låna från alla andra insättningsgarantisystem som avses i artikel 1.2 inom unionen förutsatt att följande villkor uppfylls:
 - a) Det låntagande system kan inte fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 8.1 på grund av tidigare betalningar inom ramen för det första och andra stycket i artikel 9.5.
 - b) Den situation som avses i punkt a) i detta stycke har uppstått på grund av avsaknad av tillgängliga finansiella medel enligt artikel 9.
 - c) Utlåningssystemet har tillämpat de extra avgifter som avses i artikel 9.3.
 - d) Det låntagande systemet påtar sig det rättsliga ansvaret för att de lånade medlen används för att betala fordringar enligt artikel 8.1.
 - e) Det låntagande systemet omfattas för närvarande inte av en skyldighet att betala tillbaka ett lån till andra insättningsgarantisystem enligt denna artikel.
 - f) Det låntagande systemet ska uppge det belopp som krävs.
 - g) Det totala belopp som upplånats får uppgå till högst 0,5 % av de ersättningsberättigade insättningarna i det låntagande systemet.
 - h) Det låntagande systemet underrättar omgående Europeiska bankmyndigheten och anger på vilket sätt ovanstående villkor uppfylls och det belopp som begärs.

Det belopp som avses i punkt f) första stycket ska fastställas enligt följande:

[belopp som täcks av insättningar som ska betalas enligt artikel 8.1] – [tillgängliga finansiella medel + maximala beloppet för extra avgifter enligt artikel 9.3]

De andra insättningsgarantisystemen ska fungera som utlåningssystem. Medlemsstater med mer än ett system ska härvidlag utse ett system som ska fungera som den medlemsstatens utlåningssystem och underrätta Europeiska bankmyndigheten om detta. Medlemsstaten får besluta om och hur utlåningssystemet ska ersättas av andra insättningsgarantisystem i den medlemsstaten.

Insättningsgarantisystem som enligt denna artikel är skyldiga att betala tillbaka ett lån till andra insättningsgarantisystem ska inte låna ut till andra insättningsgarantisystem.

2. Lånet ska omfattas av följande villkor:

- a) Varje system ska bevilja kredit i proportion till beloppet för ersättningsberättigade insättningar i varje system utan hänsyn till utlåningssystemet och de insättningsgarantisystem som avses i punkt a). Beloppen ska beräknas på grundval av de senaste bekräftade månadsuppgifter som avses i artikel 9.7.
- b) Det låntagande systemet ska betala tillbaka lånet senast inom fem år. Lånet kan återbetalas genom årliga avbetalningar. Ränta ska utgå först vid återbetalningen.
- c) Räntan ska motsvara den utlåningsfacilitet som tillämpas av Europeiska centralbanken under kredittiden.

3. Europeiska bankmyndigheten ska bekräfta att de krav som avses i punkt 1 har uppfyllts, ange de belopp som ska lånas av varje system enligt beräkningsmodellen i punkt 2 a och den ingående räntesatsen enligt punkt 2 c samt lånets löptid.

Europeiska bankmyndigheten ska sända sin bekräftelse tillsammans de uppgifter som avses i punkt 1 h till det långivande insättningsgarantisystemet som ska få denna bekräftelse och dessa uppgifter inom 2 arbetsdagar. Det långivande insättningsgarantisystemet ska utan dröjsmål, dock senast inom ytterligare 2 arbetsdagar efter mottagandet, betala ut lånet till det låntagande systemet.

5. Medlemsstaterna ska se till att de avgifter som tas ut av det låntagande systemet är tillräckliga för att återbetala det belopp som lånats och återupprätta målnivån så snart som möjligt.

↓ ny

Artikel 11

Beräkning av avgifter till insättningsgarantisystem

1. De avgifter till insättningsgarantisystem som avses i artikel 9 ska fastställas för varje deltagare på grundval av risknivån. Kreditinstitut ska betala minst 75 % eller mer än 200 % av det belopp som en bank vid genomsnittlig risk skulle bidra med. Medlemsstater kan besluta att deltagare i de insättningsgarantisystem som avses i artikel 1.3 och 1.4 ska betala lägre avgifter till insättningsgarantisystem, dock minst 37,5 % av det belopp som en bank med en genomsnittlig risknivå skulle bidra med.
6. Fastställandet av risknivån och beräkningen av avgifter ska baseras på de faktorer som avses i bilaga I och II.
7. Punkt 2 är inte tillämplig på insättningsgarantisystem som avses i artikel 1.2.
8. Kommissionen ges befogenheter att se till att faktorerna i definitionerna och metoderna enligt bilaga II del A specificeras. Dessa förslag till regleringsföreskrifter

ska antas i enlighet med artikel 7–7 d i [EBA-förordningen]. Europeiska bankmyndigheten kan utarbeta regleringsföreskrifter och lägga fram dem för kommissionen.

9. Europeiska bankmyndigheten ska senast den 31 december 2012 offentliggöra riktlinjer om tillämpningen av bilaga II del B i enlighet med [artikel 8 i EBA-förordningen].

↓ 94/19/EG artikel 4 (ny)

Artikel 12

Samarbete inom unionen

1. System för garanti av insättningar ~~som enligt artikel 3.1 har införts och officiellt erkänts i en medlemsstat~~, ska omfatta insättare hos kreditinstitutets filialer i andra medlemsstater.

~~Fram till den 31 december 1999 får varken nivån på eller omfattningen, inklusive procentsatsen, av den täckning som ges överstiga den maximala storleken på eller omfattningen av den täckning som motsvarande garantisystem inom värdmedlemsstatens territorium ger.~~

~~Före detta datum skall kommissionen utarbeta en rapport på grundval av de erfarenheter som har gjorts vid tillämpningen av det andra stycket och bedöma behovet av att fortsätta med dessa åtgärder. Om så är lämpligt skall kommissionen överlämna ett förslag till direktiv till Europaparlamentet och rådet, i syfte att förlänga åtgärdernas giltighetstid.~~

- ~~2. När nivån på eller omfattningen, inklusive procentsatsen, av den täckning som värdmedlemsstatens system för garanti av insättningar ger, överstiger nivån på eller omfattningen av den täckning som ges i den medlemsstat i vilken ett kreditinstitut är auktoriserat, skall värdmedlemsstaten säkerställa att det finns ett officiellt erkänt system för garanti av insättningar inom dess territorium som en filial frivilligt kan ansluta sig till för att komplettera den garanti som dess insättare redan har genom institutets anslutning till systemet i sitt hemland.~~

~~Det system som filialen ansluter sig till skall omfatta den kategori av institut som den tillhör eller närmast motsvarar i värdmedlemsstaten.~~

- ~~3. Medlemsstaterna skall säkerställa att objektiva och allmänt tillämpade villkor upprättas för filialers anslutning till en värdmedlemsstats system enligt punkt 2. Tillträde skall ske på villkor att de relevanta förpliktelserna vad avser anslutning är uppfyllda, särskilt vad avser betalning av bidrag och andra avgifter. Medlemsstaterna skall vid genomförandet av denna punkt följa de övergripande riktlinjer som anges i bilaga 2.~~

- ~~4. Om en filial som enligt punkt 2 frivilligt har anslutit sig till ett system för garanti av insättningar inte uppfyller de förpliktelser som åligger det såsom ansluten till~~

~~systemet, skall de behöriga myndigheter som utfärdade auktorisationen meddelas och, i samarbete med systemet för garanti av insättningar, vidta alla lämpliga åtgärder för att säkerställa att de ovannämnda förpliktelserna uppfylls.~~

~~Om filialen trots dessa åtgärder inte uppfyller de ovannämnda förpliktelserna kan systemet för garanti av insättningar, efter en lämplig frist på minst tolv månader och med samtycke från de behöriga myndigheter som utfärdade auktorisationen, utesluta filialen. Insättningar som gjorts före dagen för uteslutningen skall fortsätta att vara täckta av det frivilliga systemet till dess de förfaller. Insättarna skall informeras om att den kompletterande täckningen har fallit bort.~~

↓2009/14/EG (anpassad)	artikel	1.7
---------------------------	---------	-----

~~Artikel 12~~

~~1. Kommissionen ska senast den 31 december 2009 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om~~

- ~~a) harmoniseringen av finansieringsmetoderna för insättningsgarantisystemen, och därvid i synnerhet behandla effekterna av avsaknaden av en sådan harmonisering i händelse av en gränsöverskridande kris när det gäller tillgången på medel för ersättningsutbetalningar för insättningar, sund konkurrens samt vinsterna med och kostnaderna för en sådan harmonisering,~~
- ~~b) lämpligheten av och bestämmelserna för att erbjuda full täckning för vissa tillfälligt ökade saldon,~~
- ~~c) möjliga modeller för införande av riskbaserade avgifter,~~
- ~~d) fördelarna med och kostnaderna för ett eventuellt införande av ett gemensamt insättningsgarantisystem inom gemenskapen,~~
- ~~e) inverkan av olika lagstiftningar när det gäller kvittning, där en insättares tillgodehavanden balanseras mot dennes skulder, systemets effektivitet och eventuella snedvridningar, med hänsyn till gränsöverskridande likvidation,~~
- ~~f) harmonisering av de produkter och insättare som täcks, inklusive små och medelstora företags och lokala myndigheters specifika behov,~~
- ~~g) kopplingen mellan insättningsgarantisystem och alternativa tillvägagångssätt för att betala ersättning till insättare, såsom metoder för nödutbetalningar.~~

~~Vid behov ska kommissionen lägga fram förslag för att ändra detta direktiv.~~

~~2. Medlemsstaterna ska informera kommissionen och europeiska bankkommittén om de avser att ändra omfattningen av eller nivån på den täckning som garantin av insättningar ger och om eventuella svårigheter i samarbetet med andra medlemsstater.~~

↓ 2009/14/EG artikel 1.2 a (ny)

~~5. I de fall som avses i punkterna 1-4 ska medlemsstaterna säkerställa att insättningsgarantisystem samarbetar med varandra.~~

↓ 2009/14/EG artikel 1.2 b (ny)

~~6. Kommissionen ska se över tillämpningen av denna artikel minst vartannat år och om så är lämpligt föreslå förbättringar av den.~~

↓ ny

2. Insättare i filialer som upprättats av kreditinstitut i en annan medlemsstat eller i en medlemsstat där ett kreditinstitut som auktoriserats i en annan medlemsstat bedriver verksamhet ska ersättas av värdmedlemsstatens system för det i hemmedlemsstaten befintliga systemets räkning. Hemmedlemsstatens system ska ersätta värdmedlemsstatens system.

Värdmedlemsstatens system ska även informera berörda insättare för hemmedlemsstatens systems räkning och vara berättigad till att erhålla skriftväxling från dessa insättare för hemmedlemsstatens systems räkning.

3. Om ett kreditinstitut upphör att delta i ett system och går över till ett annat system ska de avgifter som betalats in under de senaste 6 månaderna före det att kreditinstitutet dragit sig ur systemet betalas tillbaka och överförs till det andra systemet. Detta gäller inte om ett kreditinstitut utesluts från ett system i enlighet med artikel 3.3.

4. Medlemsstaterna ska se till att hemmedlemsstatens insättningsgarantisystem utbyter information enligt artikel 3.7 med systemen i värdmedlemsstaten. De begränsningar som fastställs i den artikeln gäller.

5. För att underlätta ett effektivt samarbete mellan insättningsgarantisystem, framför allt vad gäller denna artikel och artikel 10, ska insättningsgarantisystemen och, i tillämpliga fall, de behöriga myndigheterna upprätta skriftliga samarbetsavtal. Sådana avtal ska beakta de krav som ställs i direktiv 95/46/EG.

Europeiska bankmyndigheten ska underrättas om förekomsten av och innehållet i sådana avtal. Den kan avge ett yttrande om sådana avtal enligt artikel 6.2 f och 19 i [EBA-förordningen]. Om behöriga myndigheter eller insättningsgarantisystemen inte kan nå en överenskommelse eller det uppstår oenighet i fråga om tolkningen av ett sådant avtal ska Europeiska bankmyndigheten lösa tvisten i enlighet med [artikel 11 i EBA-förordningen].

Avsaknaden av sådana avtal ska inte påverka insättares fordringar enligt artikel 8.2 eller som kreditinstitut ställer enligt punkt 3 i denna artikel.

Artikel 13

Kreditinstituts filialer i tredjeland

1. Medlemsstaterna ska kontrollera att filialer som har inrättats av ett kreditinstitut som har sitt huvudkontor utanför ☒ unionen ☒ ~~gemenskapen~~ har ⇒ ett skydd ⇐ ~~en täckning~~ som motsvarar den som föreskrivs i detta direktiv.

Om så inte är fallet kan medlemsstaterna, om inte annat följer av artikel ☒ 38.1 i direktiv 2006/48/EG ☒ ~~9.1 i direktiv 77/780/EEG~~, kräva att de filialer som har inrättats av ett kreditinstitut som har sitt huvudkontor utanför ☒ unionen ☒ ~~gemenskapen~~ ska ansluta sig till ett inom sitt territorium existerande system för garanti av insättningar.

2. Åt insättare som redan har gjort eller som avser att göra insättningar hos filialer som har inrättats av ett kreditinstitut som har sitt huvudkontor utanför ☒ unionen ☒ ~~gemenskapen~~ ⇒ och som inte är deltagare i en medlemsstats system ⇐ ska kreditinstitutet tillhandahålla all relevant information om de åtgärder som har vidtagits för att garantera deras insättningar.
3. Den information som avses i punkt 2 ska på det sätt som anges i nationell lagstiftning göras tillgänglig på det officiella språket eller språken i den medlemsstat där en filial inrättas; informationen ska vara avfattad på ett klart och förståeligt sätt.

Artikel 14

Information till insättare

1. Medlemsstaterna ska se till att kreditinstitutet ger personer som redan har gjort eller avser att göra insättningar tillgång till den information som behövs för att avgöra vilket insättningsgarantisystem som institutet och dess filialer är anslutna till inom ☒ unionen ☒ ~~gemenskapen~~ eller vilka andra alternativa åtgärder som har vidtagits enligt artikel 3.1 andra stycket eller enligt artikel 3.4. ~~Insättarna ska informeras om insättningsgarantisystemets bestämmelser eller andra alternativa arrangemang som är tillämpliga, inklusive vilken täckning som insättningsgarantisystemet erbjuder när det gäller belopp och omfattning. När en insättning inte är garanterad av ett insättningsgarantisystem i enlighet med artikel ☒ 4 ☒ ~~7.2~~, ska kreditinstitutet informera insättaren om detta.~~
2. ~~All~~ Information ⇒ till personer som avser att göra insättningar ⇐ ska göras tillgänglig ~~på ett lättförståeligt sätt~~ ⇒ före det att ett avtal om mottagande av

insättningar ingås och ska undertecknas av den tilltänkta insättaren. Det formulär som bifogas i bilaga III ska användas. ⇐

3. Information till aktuella insättare ska tillhandahållas på kontoutdraget. Denna information ska bestå av en bekräftelse på att insättningarna är ersättningsberättigande enligt artikel 2.1 och artikel 4. Vidare ska det hänvisas till informationsbladet i bilaga III och var det finns att tillgå. Det ansvariga insättningsgarantisystemets webbplats kan också anges.

~~På begäran ska information ges om villkoren för kompensation och de formaliteter som ska uppfyllas för att kompensationen ska utbetalas.~~

↓ 94/19/EG artikel 9
⇒ ny

4. Den information som avses i punkt 1 ska på det sätt som anges i nationell lagstiftning göras tillgänglig på det officiella språket eller språken i den medlemsstat där filialen är etablerad.

5. ~~Medlemsstaterna ska införa regler som begränsar användningen i reklam av den information som avses i punkt 1 i marknadsföring, för att förhindra att en sådan användning påverkar banksystemets stabilitet eller insättarnas förtroende. Medlemsstaterna kan särskilt begränsa sådan marknadsföring till en saklig hänvisning till det system som kreditinstitutet är anslutet till ⇒ som garanterar den produkt som reklamen hänför sig till. ⇐~~

↓ new

Kreditinstitut som ingår i ett system som avses i artikel 1.3 och 1.4 ska informera insättare på ett lämpligt sätt om hur systemet fungerar. Sådan information får inte innehålla uppgift om obegränsad täckning av insättningar.

6. Om kreditinstitut går samman ska insättarna underrättas om sammanslagningen minst en månad före den får laga kraft. Insättarna ska underrättas om att när sammanslagningen fått laga kraft kommer samtliga insättningar i var och en av de banker som omfattas av sammanslagningen att läggas samman för att fastställa deras täckning inom ramen för insättningsgarantisystemet.
7. Om en insättare använder sig av nätbaserade banktjänster (Internet banking) ska den information som ska tillhandahållas enligt detta direktiv förmedlas elektroniskt och på ett sådant sätt att insättaren uppmärksammas på denna information.

~~Artikel 12~~

~~1. Kommissionen ska senast den 31 december 2009 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om~~

- ~~a) harmoniseringen av finansieringsmetoderna för insättningsgarantisystemen, och därvid i synnerhet behandla effekterna av avsaknaden av en sådan harmonisering i händelse av en gränsöverskridande kris när det gäller tillgången på medel för ersättningsutbetalningar för insättningar, sund konkurrens samt vinsterna med och kostnaderna för en sådan harmonisering,~~
- ~~b) lämpligheten av och bestämmelserna för att erbjuda full täckning för vissa tillfälligt ökade saldon,~~
- ~~c) möjliga modeller för införande av riskbaserade avgifter,~~
- ~~d) fördelarna med och kostnaderna för ett eventuellt införande av ett gemensamt insättningsgarantisystem inom gemenskapen,~~
- ~~e) inverkan av olika lagstiftningar när det gäller kvittning, där en insättares tillgodohavanden balanseras mot dennes skulder, systemets effektivitet och eventuella snedvridningar, med hänsyn till gränsöverskridande likvidation,~~
- ~~f) harmonisering av de produkter och insättare som täcks, inklusive små och medelstora företags och lokala myndigheters specifika behov,~~
- ~~g) kopplingen mellan insättningsgarantisystem och alternativa tillvägagångssätt för att betala ersättning till insättare, såsom metoder för nödutbetalningar.~~

~~Vid behov ska kommissionen lägga fram förslag för att ändra detta direktiv.~~

~~2. Medlemsstaterna ska informera kommissionen och europeiska bankkommittén om de avser att ändra omfattningen av eller nivån på den täckning som garantin av insättningar ger och om eventuella svårigheter i samarbetet med andra medlemsstater.~~

Artikel 15

Lista över godkända kreditinstitut

På den lista över auktoriserade kreditinstitut som kommissionen enligt artikel ~~3.7 i direktiv 77/780/EEG~~ 14 i direktiv 2006/48/EG ska utarbeta, ska kommissionen ange varje kreditinstituts ställning med avseende på det här direktivet.

Artikel 16

Utövande av delegering

2. Kommissionen ska under en övergångsperiod ges befogenhet att anta delegerade akter enligt artikel 5.7.
3. Kommissionen ska så snart som en delegerad akt antas delge detta samtidigt till Europaparlamentet och rådet.
4. Befogenheten att anta delegerade akter tilldelas kommissionen på de villkor som fastställas i artikel 17 och 18.

Artikel 17

Återkallande av delegering

1. Den delegering av befogenheter som avses i artikel 16 kan när som helst återkallas av Europaparlamentet och rådet.
2. Den institution som inlett ett internt förfarande om huruvida delegeringen av befogenheter ska återkallas ska se till att övriga institutioner och kommissionen informeras inom rimlig tid innan det slutgiltiga beslutet fattas, med angivande av om vilka delegerade befogenheter som skulle omfattas av återkallandet och eventuella skäl för ett sådant återkallande.
3. Beslutet om återkallande ska resultera i att delegeringen av de befogenheter som avses i det beslutet upphör. Beslutet ska ha omedelbar verkan eller träda i kraft vid ett senare datum som fastställs i beslutet. Det ska inte inverka på giltigheten av de delegerade akter som redan är i kraft. Beslutet ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 18

Invändningar mot delegerade akter

1. Europaparlamentet och rådet kan invända mot delegerade akter inom två månader från delgivningen. Denna tidsfrist kan förlängas med en månad om Europaparlamentet eller rådet begär detta.
2. Om varken Europaparlamentet eller rådet kommit med invändningar mot den delegerade akten ska akten när tidsfristen löpt publiceras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft det datum som anges i akten.

Den delegerade akten kan offentliggöras i Europeiska unionens officiella tidning och träda i kraft före det att tidsfristen löpt ut om både Europaparlamentet och rådet underättat kommissionen om att de inte avser att inkomma med några invändningar.
3. Om Europaparlamentet och rådet inkommer med invändningar mot en delegerad akt ska akten inte träda i kraft. Den institution som inkommer med invändningar ska uppge skälen för invändningen mot den delegerade akten.

Artikel 19

Övergångsbestämmelser

1. De avgifter till insättningsgarantisystem som avses i artikel 9 ska fördelas så jämt som möjligt till dess att den målnivå som avses i artikel 9.1 tredje stycket uppnåtts.
2. Insättare som innehar skuldebrev som samma kreditinstitut har ställt ut och skulder enligt egna accepter eller egna växlar, insättningar som endast kan bekräftas av ett annat intyg än ett kontoutdrag, insättningar som inte är återbetalningsbara till nominellt värde eller som enbart kan betalas tillbaka till nominellt värde enligt en särskild garanti eller särskilt avtal som ett kreditinstitut eller en tredje part tillhandahållit, ska informeras om att deras insättning inte längre täcks av ett insättningsgarantisystem.
3. I de fall då vissa insättningar inte längre omfattas helt eller delvis av insättningsgarantisystem efter det att detta direktiv eller direktiv 2009/14/EG införlivats i nationell lagstiftning kan medlemsstaterna tillåta att sådana insättningar täcks fram till och med den 31 december 2014 om dessa insättningar gjordes för den 30 juni 2010. Efter den 31 december 2014 ska medlemsstaterna se till att inget system tillhandahåller större och mer omfattande garantier än de som föreskrivs i detta direktiv oavsett när insättningarna gjordes.
4. Kommissionen ska senast den 31 december 2015 lägga fram en rapport och vid behov ett lagstiftningsförslag till Europaparlamentet och rådet i syfte att fastställa huruvida nuvarande insättningsgarantisystem ska ersättas av ett för hela unionen gemensamt system.
5. Kommissionen ska med hjälp av [Europeiska bankmyndigheten] lägga fram en rapport till Europaparlamentet och rådet senast den 31 december 2015 om hur långt

man kommit med genomförandet av detta direktiv. Denna rapport bör framför allt behandla frågan om möjligheten att fastställa en målnivå på grundval av täckta insättningar utan att minska insättarskyddet.

↓94/19/EG artikel 14

⇒ ny

Artikel 20

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa ~~detta direktiv~~ ⇒ artiklarna 1, 2.1 a, c, d, f, h–m, 2.2, 3.1, 3.3, 3.5–3.7, 4.1 d–k, 5.2–5.5, 6.4–6.7, 7.1–7.3, 8.2–8.4, 9–11, 12, 13.1–13.2, 14.1–14.3, 14.5–14.7, 19 och bilaga I-III senast den 31 december 2012. ⇐ . De ska genast ~~underrätta kommissionen om detta~~ ⇒ överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell över dem och bestämmelserna i detta direktiv. ⇐

Med avvikelse från vad som sägs i första stycket ska medlemsstaterna senast den 31 december 2020 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 9.1 tredje stycket, 9.3 och 10.

Med avvikelse från vad som sägs i första stycket ska medlemsstaterna senast den 31 december 2013 sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 7.1 och 9.5. Den procentsats av de ersättningsberättigade insättningarna som avses i artikel 9.5 a ska inte tillämpas förrän den 1 januari 2014. Fram till den 31 december 2017 ska en procentsats på 0,5 % tillämpas. Efter det datumet och fram till den 31 december 2020 ska en procentsats på 0,75 % tillämpas.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. ~~Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.~~ ⇒ De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till de direktiv som upphävs genom detta direktiv ska anses som hänvisningar till detta direktiv. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda. ⇐

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna ~~texterna~~ till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

↓ ny

Artikel 21

Upphävande

Direktiv 94/19/EG tillsammans med dess efterföljande ändringar upphävs från och med den 31 december 2012 utan att det påverkar medlemsstaterna skyldigheter i fråga om tidsgränserna för införlivandet i nationell lagstiftning och tillämpningen av de direktiv som nämns i bilaga IV.

Hänvisningar till de upphävda direktiven ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga V.

↓ 94/19/EG artikel 15 (anpassad)
⇒ ny

Artikel 22

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den ⇒ tjugonde ⇐ dagen ⇒ efter det ⇐ att det har offentliggjorts i Europeiska unionens gemenskapens officiella tidning.

⇒ Artiklarna 2.1 b, e, g, 4.1 a–c, 5.1, 6.1–6.3, 7.4, 8.1, 12.1, 13.3, 14.4, 15–18 ska tillämpas från och med den 1 januari 2013.

↓ 94/19/EG artikel 16

Artikel 23

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den [...]

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande
[...]

På rådets vägnar
Ordförande
[...]

BILAGA I

Fastställande av riskbaserade avgifter till insättningsgarantisystem

1. Följande formler ska tillämpas:

a) Storleken på en deltagares riskbaserade avgift

$$C_i = TC * RS_i$$

b) En deltagares riskandel

$$RS_i = \frac{RA_i}{\sum_{k=1}^n RA_k}$$

c) En deltagares riskvägda avgift

$$RA_i = CB * \beta_i$$

Därvid motsvarar

C_i storleken på den i :te deltagarens avgift till insättningsgarantisystemet

TC det totala beloppet för de avgifter som systemet ska uppbära

RS_i i :te deltagarens riskandel

RA_i beloppet för den i :te deltagarens riskvägda avgift

RA_k beloppen för var och en av de n :te deltagarnas riskvägda avgifter

CB avgiftsbasen (dvs. de ersättningsberättigade insättningarna)

β_i den riskkoefficient som tilldelats den i :te deltagaren i enlighet med bilaga II.

2. Följande formler ska tillämpas:

a) En deltagares sammanlagda poäng (composite score)

$$\rho_i = \frac{3}{4} \rho_i^{\text{COR}} + \frac{1}{4} \rho_i^{\text{SUP}}$$

b) En deltagares delpoäng (sub-score) avseende nyckelindikatorer

$$\rho_i^{\text{COR}} = \frac{1}{4} [\rho_i^{\text{CA1}} + \rho_i^{\text{AQ1}} + \rho_i^{\text{P1}} + \rho_i^{\text{L1}}]$$

c) En deltagares delpoäng avseende kompletterande indikatorer

$$\rho_i^{\text{SUP}} = \frac{1}{n} [\rho_i^{x_1} + \rho_i^{x_2} + \dots + \rho_i^{x_n}]$$

Därvid motsvarar

ρ_i Den i :te deltagarens sammanlagda poängantal

ρ_i^{COR} Den i :te deltagarens sammanlagda delpoäng avseende nyckelindikatorer

ρ_i^{SUP} Den i :te deltagarens sammanlagda delpoäng avseende kompletterande indikatorer

ρ_i^x En variabel som bedömer sådan i :te deltagares risk avseende en enskild nyckelindikator eller kompletterande indikator som presenteras i bilaga II.

x Symbolen för en given nyckelindikator eller kompletterande indikator.

↓ ny

BILAGA II

Indikatorer, poäng och vägning för beräkning av riskbaserade avgifter

DEL A

Nyckelindikatorer

1. Följande nyckelindikatorer ska användas för beräkning av riskbaserade avgifter:

Riskklass	Indikator	Förhållande
Kapitaltäckning	Kapitalbas enligt direktiv 2006/48/EG artikel 57 a–ca och riskvägda tillgångar enligt direktiv 2006/48/EG artikel 76	$\frac{\text{Kapitalbas}}{\text{Riskvägda tillgångar}}$
Tillgångskvalitet	Nödlidande lån	$\frac{\text{Nödlidande lån}}{\text{Bruttolån}}$
Lönsamhet	Avkastning på tillgångar	$\frac{\text{Totala tillgångar}}{\text{Genomsnittliga totala tillgångar}}$
Likviditet	Ska fastställas av medlemsstater som omfattas av artikel 11.4	

2. Följande poäng ska användas för att återge riskprofiler som avser nyckelindikatorer:

Riskenivå	Kapitaltäckning	Tillgångskvalitet	Lönsamhet	Likviditet
Mycket låg risk	1	1	1	1
Låg risk	2	2	2	2
Medelstor risk	3	3	3	3
Hög risk	4	4	4	4
Mycket hög risk	5	5	5	5

3. Följande poäng ska tilldelas en deltagare på grundval av indikatorernas verkliga värde i en given riskklass:

Moment	Symbol (x)	$\rho^x = 1$	$\rho^x = 2$	$\rho^x = 3$	$\rho^x = 4$	$\rho^x = 5$
Kapitaltäckningsgrad	CA	$x > 12.3\%$	$12.3\% \geq x > 9.6\%$	$9.6\% \geq x > 8.2\%$	$8.2\% \geq x > 7\%$	$x \leq 7\%$
Tillgångskvalitet	AQ	$x \leq 1\%$	$1\% < x \leq 2.1\%$	$2.1\% < x \leq 3.7\%$	$3.7\% < x \leq 6\%$	$x > 6\%$
Lönsamhet	P	$x > 1.2\%$	$1.2\% \geq x > 0.9\%$	$0.9\% \geq x > 0.7\%$	$0.7\% \geq x > 0.5\%$	$x \leq 0.5\%$
Likviditet	L	Medlemsstaterna får fastställa tröskelvärden för varje ρ^x som omfattas av artikel 11.4				

4. Följande riskvägningar (koefficienter) ska tilldelas en deltagare beroende på dennes sammanlagda poängtal:

Sammanlagda poängtal (ρ)	$1 < \rho \leq 1,5$	$1,5 < \rho \leq 2,5$	$2,5 < \rho \leq 3,5$	$3,5 < \rho \leq 4,5$	$4,5 < \rho \leq 5$
Riskkoefficient (β)	75%	100%	125%	150%	200%

DEL B

Tilläggsindikatorer

1. Medlemsstaterna ska fastställa kompletterande indikatorer för beräkning av riskbaserade avgifter. Vissa eller samtliga följande indikatorer kan användas i detta syfte:

Riskklass	Indikator/förhållande	Definition
Kapitaltäckning	Totalt kapital	$\frac{\text{Totalt kapital}}{\text{Riskvägda tillgångar}}$
	Överskottskapital	$\frac{\text{Överskottskapital}}{\text{Totala tillgångar}}$ eller $\frac{\text{Överskottskapital}}{\text{Riskvägda tillgångar}}$
Tillgångskvalitet	Kreditförlustreserv	$\frac{\text{Kreditförlustreserv}}{\text{Netto ränteintäkter}}$ eller $\frac{\text{Kreditförlustreserv}}{\text{Rörelseintäkter}}$
	Riskvägda tillgångar	$\frac{\text{Riskvägda tillgångar}}{\text{Totala tillgångar}}$
Lönsamhet	Kvoten mellan kostnader och intäkter	$\frac{\text{Rörelsekostnader}}{\text{Rörelseintäkter}}$
	Nettomarginal	$\frac{\text{Nettomarginal}}{\text{Totalt kapital}}$
Liquidity	Fastställs av medlemsstaterna i enlighet med artikel 11.5	

* Överskottskapital = Kapital – kapitalbas enligt direktiv 2006/48/EG artikel 57 a–h.

2. Följande poäng ska användas för att återge riskprofiler som avser nyckelindikatorer:

Riskenivå	Kapitaltäckning	Tillgångskvalitet	Lönsamhet	Likviditet
Mycket låg risk	1	1	1	1
Låg risk	2	2	2	2
Medelstor risk	3	3	3	3
Hög risk	4	4	4	4
Mycket hög risk	5	5	5	5

3. Följande riskvägningar (koefficienter) ska tilldelas en deltagare beroende på dennes sammanlagda poängtal:

Sammanlagt poängtal (ρ)	$1 < \rho \leq 1,5$	$1,5 < \rho \leq 2,5$	$2,5 < \rho \leq 3,5$	$3,5 < \rho \leq 4,5$	$4,5 < \rho \leq 5$
Riskkoefficient (β)	75%	100%	125%	150%	200%

BILAGA III

Information till insättare

Om ett kreditinstitut på grund av dess finansiella situation inte har betalat tillbaka insättningar som förfallit till betalning ska insättarna ersättas genom ett insättningsgarantisystem. [Namnet på det kontoförande kreditinstitutet]:s [produkt] är i princip täckt av ansvariga insättningsgarantisystem.

Denna återbetalning uppgår till maximalt 100 000 euro per bank. Detta innebär att alla insättningar hos en och samma bank läggs samman för att kunna fastställa täckningsnivån. Om en insättare till exempel har ett sparkonto med 90 000 euro och ett girokonto med 20 000 euro kommer insättaren enbart att ersättas med 100 000 euro.

[Endast i tillämpliga fall]: Denna metod används även om en bank arbetar under andra handelsnamn. [Namnet på det kontoförande kreditinstitutet] bedriver verksamhet även under följande namn [alla andra företagsnamn för samma kreditinstitut]. Detta innebär att det totala beloppet för alla insättningar hos företag med ett eller flera av dessa namn kommer att vara täckt med upp till 100 000 euro.

Om det rör sig om gemensamma konton gäller gränsvärdet på 100 000 euro för varje insättare.

[Endast i tillämpliga fall]: Insättningar till ett konto som disponeras av två eller flera personer som är medlemmar i ett bolag, en sammanslutning eller en gruppering av liknande natur som inte är en juridisk person, kan läggas samman och behandlas som om de hade gjorts av en enda insättare vid beräkningen gränsen på 100 000 euro.

Insättningar av privatkunder och företag omfattas i regel av insättningsgarantisystem. Undantag för vissa insättningar anges på det ansvariga insättningsgarantisystemets webbplats. På begäran informerar er bank om vissa produkter är täckta. Om insättningar är täckta ska banken även bekräfta det på kontoutdraget.

Ansvarigt insättningsgarantisystem är [namn, adress, telefon, e-post och webbplats]. Insättningsgarantisystemet kommer att återbetala dina insättningar (med upp till 100 000 euro) inom högst sex veckor, och från och med den 31 december 2013 inom en vecka.

Om du inte erhållit någon återbetalning inom dessa tidsfristen bör du kontakta insättningsgarantisystemet eftersom möjligheten att kräva återbetalning kan upphöra efter en viss tid. Ytterligare information fås på [ansvariga insättningsgarantisystems webbplats].

[Endast i tillämpliga fall]: Din insättning är garanterad av ett institutionellt garantisystem som är [godkänt/icke godkänt] som insättningsgarantisystem. Detta innebär att alla banker som deltar i detta system stödjer varandra för att undvika en bankkonkurs. Om en bankkonkurs trots allt inträffar kommer dina insättningar att återbetalas med upp till 100 000 euro.

↓ ny

BILAGA IV

DEL A

Upphävda direktiv med deras efterföljande ändringar (enligt artikel 21)

Europaparlamentets och rådets direktiv 94/19/EG av den 30 maj 1994 om insättningsgarantisystem.

I Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/14/EG av den 11 mars 2009 om ändring av direktiv 94/19/EG om system för garanti av insättningar, vad gäller täckningsnivån och utbetalningsfristen.

DEL B

Tidsfrister för införlivandet (enligt artikel 21)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande
94/19/EEG	1.7.1995
2009/14/EG:	30.6.2009
2009/14/EG (artikel 1 punkt 3 andra stycket, artiklarna 7.1a, 7.3 och 10.1 i direktiv 94/19/EC ändrad genom direktiv 2009/14/EG)	31.12.2010

↓ ny

BILAGA V

Jämförelsetabell

Detta direktiv	Direktiv 2009/14/EG	Direktiv 94/19/EEG
Artikel 1	-	-
Artikel 2.1 a		Artikel 1.1
Artikel 2.1 d		Artikel 1.2
Artikel 2.1 e	Artikel 1.1	Artikel 1.3
Artikel 2.1 f		Artikel 1.4
Artikel 2.1 g		Artikel 1.5
Artikel 3.1		Artikel 3.1
Artikel 3.2		Artikel 3.2
Artikel 3.3		Artikel 3.3
Artikel 3.4		Artikel 5
Artikel 3.6	Artikel 1.6 a	
Artikel 4.1 a–c		Artikel 2
Artikel 4.1 d		Artikel 7.2, bilaga I 1)
Artikel 4.1 f		Artikel 7.2, bilaga I 10)
Artikel 4.1 g		Artikel 7.2, bilaga I 2)
Artikel 4.1 h		Artikel 7.2, bilaga I 5)
Artikel 4.1 i		Artikel 7.2, bilaga I 6)
Artikel 4.1 j		Artikel 7.2, bilaga I 3) och 4)
Artikel 4.10 k		Artikel 7.2, bilaga I 12)
Artikel 5.1	Artikel 1.3 a	Artikel 7.1
Artikel 5.4	Artikel 1.3 a	

Detta direktiv	Direktiv 2009/14/EG	Direktiv 94/19/EEG
Artikel 5.6		Artikel 7.4, 7.5
Artikel 5.7	Artikel 1.3 d	
Artikel 6.1–6.3		Artikel 8
Artikel 7.1	Artikel 1.6 a	Artikel 10.1
Artikel 7.3		Artikel 10.4
Artikel 7.4		Artikel 10.5
Artikel 8.1		Artikel 7.6
Artikel 8.2		Artikel 11
Artikel 12.1		Artikel 4.1
Artikel 13		Artikel 6
Artikel 14.1–14.3	Artikel 1.5	Artikel 9.1
Artikel 14.4		Artikel 9.2
Artikel 14.5		Artikel 9.3
Artikel 15		Artikel 13
Artikel 16-18	Artikel 1.4	

BILAGA I

~~Förteckning över de undantag som avses i artikel 7.2~~

- ~~5. Insättningar gjorda av finansinstitut enligt definitionen i artikel 1.6 i direktiv 89/646/EEG.~~
- ~~10. Insättningar gjorda av försäkringsföretag.~~
- ~~11. Insättningar gjorda av statliga och centrala administrativa myndigheter.~~
- ~~12. Insättningar gjorda av regionala, lokala och kommunala myndigheter.~~
- ~~13. Insättningar gjorda av företag för kollektiva investeringar.~~
- ~~14. Insättningar gjorda av pensionsfonder.~~
- ~~15. Insättningar gjorda av styrelseledamöter och andra medlemmar av kreditinstitutets ledning, av bolagsmän som personligen svarar för företagets skulder, av personer som äger minst 5 % av kreditinstitutets kapital, av personer med ansvar att utföra enligt lagen föreskriven revision av kreditinstitutets bokföring och av insättare med liknande ställning i andra företag inom samma grupp.~~
- ~~16. Insättningar gjorda av nära släktingar och tredje man som handlar för de insättares räkning som avses i 7.~~
- ~~17. Insättningar gjorda av andra företag inom samma grupp.~~
- ~~18. Insättningar som inte är gjorda i någons namn.~~
- ~~19. Insättningar för vilka samma kreditinstitut på individuell grund har gett insättaren räntesatser och finansiella fördelar som har bidragit till att förvärva institutets finansiella ställning.~~
- ~~20. Skuldebrev som samma kreditinstitut har ställt ut och skulder enligt egna accepter eller egna växlar.~~
- ~~21. Insättningar gjorda i andra valutor än
medlemsstaternas valutor,
ecu.~~
- ~~22. Insättningar gjorda av företag som är av en sådan storlek att de inte är tillåtna att upprätta en balansräkning i förkortad form enligt artikel 11 i rådets fjärde direktiv~~

~~(78/660/EEG) av den 25 juli 1978 grundat på artikel 54.3 g i fördraget om årsboksut i vissa typer av bolag.²²~~

↓ 94/19/EG bilaga II (ny)

BILAGA II

Övergripande riktlinjer

~~Om en filial ansöker om att få ansluta sig till en värdmedlemsstats system för kompletterande täckning, skall värdmedlemsstatens system bilateralt med systemet i den medlemsstat som är filialens hemland införa lämpliga regler och förfaranden för utbetalning av kompensation till filialens insättare. Följande principer skall vara tillämpliga på både utarbetandet av dessa förfaranden och fastställandet av de villkor för anslutning som är tillämpliga på en sådan filial (som avses i artikel 4.2):~~

~~Värdmedlemsstatens system skall bibehålla full rätt att ålägga de anslutna kreditinstituten sina objektiva och allmänt tillämpade regler; den skall kunna kräva tillhandahållande av relevant information och ha rätt att kontrollera sådan information hos de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är kreditinstitutets hemland.~~

~~Värdmedlemsstatens system skall tillmötesgå fordringar på kompletterande kompensation efter det att de behöriga myndigheterna i den medlemsstat som är hemland har förklarat att insättningarna är indisponibla. Värdmedlemsstatens system skall ha fortsatt oinskränkt rätt att, innan utbetalning av en kompletterande kompensation sker enligt systemets egna normer och förfaranden pröva om en insättare har rätt att få en sådan kompensation.~~

~~Systemen i de medlemsstater som är hemland respektive värdland skall ha ett nära samarbete för att säkerställa att insättare snabbt får en korrekt kompensation. De skall särskilt komma överens om hur förekomsten av motkrav som kan komma att ge upphov till kvittning enligt endera systemet kommer att påverka den kompensation som varje system skall betala ut till insättaren.~~

~~Värdmedlemsstatens system skall vara berättigat att kräva bidrag av filialer för kompletterande täckning på en lämplig grundval som tar hänsyn till den garanti som systemet i den medlemsstat som är hemland ger. För att underlätta inkrävandet av sådana bidrag skall värdmedlemsstatens system vara berättigat att anta att dess åtagande under alla omständigheter är begränsat till det belopp med vilket den garanti det ger överstiger den garanti som hemlandet ger, oavsett om hemlandet faktiskt betalar kompensation för insättningar inom värdmedlemsstatens territorium.~~

↓ 2009/14/EG artikel 1.8

²² EGT L 222, s. 14.8.1978, s. 11. Direktivet senast ändrat genom direktiv 90/605/EEG (EGT L 317, 16.11.11. 1990, s. 60).